

c(at)spraak

TWEEMAANDELIJKE BLAD VAN HET PANGLOSS "THE CATS CLAN"

theo trouwde met

een nieuw gezin

the cats

piet keizer

no "signed bij the cats"

VIJFDE JAARGANG, NUMMER TWEE, NOVEMBER 1972

NIEUW GEZICHT BIJ THE CATS:

PIET KEIZER

Volendam - Cees Veerman, de 29-jarige sologitarist/zanger van The Cats, heeft om gezondheidsredenen de groep voorlopig verlaten. Cees sukkelt de laatste tijd erg met zijn stem en bij een optreden in Naarden op 7 oktober j.l. ging het helemaal niet meer. Hij moest er mee ophouden. Teneinde de lopende kontrakten allemaal na te kunnen komen hebben Jan Buys en The Cats uitgezien naar iemand die Cees' plaats in kon nemen. Een "nieuwe" is gevonden: de 21-jarige Piet Keizer.

Nadat er zondag 8 oktober in Volendam door The Cats en hun

manager een vergadering was belegd om te bespreken hoe het nu verder moest met de groep en er gesproken werd over een inval-ler, rees de vraag wie dat dan wel moest zijn. Jaap Schilder zei dat hij wel iemand op het oog had en hij noemde de naam van Piet Keizer. De anderen waren het daar wel mee eens en terstond probeerde men met Piet kontakt te krijgen. Dat ging niet zo gemakkelijk, want de nieuwe Catszanger stond in een Volendamse bar als barkeeper. Theo Klouwer ging naar hem op zoek en vroeg of hij - Piet - even langs kon komen bij The Cats. Theo vertelde hem niet waar het over ging. Piet zei dat hij moeilijk zijn bar in de steek kon laten. "Dan komen Jan Buys en ik morgenavond wel even bij je langs", zei Theo. Piet Keizer: "De andere avond kwamen Jan Tuf en Theo Klouwer bij mij thuis met de vraag of ik in The Cats wilde komen. Het overdonderde me wel een beetje, ik kon het niet geloven! Mijn vader en moeder zeiden: zou je dat nu wel doen? Na rijp beraad heb ik toch besloten om het aan bod aan te nemen". Direkt begonnen The Cats en Piet Keizer intensief te repeteren. Piet kreeg direkt een stapel songteksten en dagelijks vanaf 's morgens half elf tot 's middags een uur of vijf werd er in Arnolds studio hard gewerkt om het Catsrepertoire er bij Piet Keizer helemaal in te krijgen.

HET BEGON MET DE Q-TIPS

Piet Keizer komt uit een gezin met twee kinderen; hij heeft nog een zus. Hij werd op 18 april 1951 in Volendam geboren. Na de lagere school zat hij drie jaar op de LTS in Edam. In die tijd studeerde hij ook klassiek gitaar. Samen met een neef begon hij te musiceren en dat leidde op een gegeven moment tot de oprichting van de groep Q-Tips, waarvan Jan en Jaap Buys de managers waren. In de Q-Tips speelden o.a. ook Nico Runderkamp die in Catskringen geen onbekende is want hij was een tijdje roadmanager van The Cats. Drummer van The Q-Tips was Jan Keizer, die tegenwoordig deel uitmaakt van de BZN. De Q-Tips viel uit elkaar ten tijde dat ze bezig waren met plaatopnamen bij Bovema. Piet Keizer was toen werkzaam als constructiebankwerker en lasser. Daarna - dat was vorig jaar - werd hij naast Jan

Schilder roadmanager van The Cats. Hij moest toen in dienst en daarna ging hij "in de bouw". Dat duurde tot hij werd gevraagd om Cees Veerman bij The Cats te vervangen.

De nieuwe zanger houdt er sportieve hobby's op na: zwemmen en schaatsen. Hij heeft geen auto maar loopt wanneer hij ergens naar toe moet en het niet zo ver is. Op muzikaal gebied zijn Crosby, Stills, Nash & Young, de Beatles en de Flying Burrito Brothers zijn grote favorieten. Piet heeft een platenverzameling van ongeveer 40 LP's, omvattende werk van de Beatles, Pink Floyd, Who en bovengenoemde formaties. Hoe staat het met komponeren?

"In het verleden heb ik wel eens iets gemaakt, ja, zo in de stijl van CSN&Y en de Burrito's, maar dat heb ik nooit bewaard. Nu ik bij The Cats ben gaat dat anders want als ik nu weer iets heb komt het op de band en gaan we het in groepsverband uitwerken en er een kompositie van maken, als het wat is".

Piet Keizer, een lange, donkerblonde knaap, heeft - als je zo met hem zit te praten - veel weg van die andere Catszanger Piet Veerman, maar dat is misschien maar een persoonlijke mening. Al met al geloof ik dat Piet Keizer het bij The Cats best zal rooien. Hij kent ze tenslotte allemaal al langer dan vandaag en de vier "oer-Cats" geven hem rustig alle gelegenheid om zich helemaal aan te passen aan het drukke Cats-leven.

KOMT CEES OOI T ERUG ?

De komst van Piet Keizer bij The Cats is voorlopig van tijdelijke aard. In verband met zijn stem moet Cees Veerman voorlopig rustig aan doen. Hij is onder behandeling van de Utrechtse arts dr. Damsteeg. De operazanger Len del Farro is bezig om Cees' stem terug te laten keren. Over een tijdje zal bekeken worden of Cees weer kan gaan zingen. Zo niet, dan wordt Piet Keizer misschien de nieuwe "linksbuiten" van The Cats!

HANS VAN DER WERELD

VERONICA
538
nu op volle kracht

CEES KAN NIET MEER MIAUWEN .....

Henk van der Meijden, de verguisde en geprezen schrijver van Nederlands meest gelezen krantenrubriek "Privé" in De Telegraaf, schreef op 17 oktober j.l. letterlijk het volgende:

"Onze succesvolle popgroep The Cats heeft een toernee moeten afbreken. Zanger Cees Veerman is zijn stem tijdelijk kwijt. Hij kan zelfs geen miauw meer zeggen..."

BURGERLIJKE STAND

Verloofd:

Op 22 oktober j.l. verloofden de fans Gré de Wildt en Ton Nooy. Gré komt uit Heiloo en Ton uit Assendelft. Onze felicitaties.

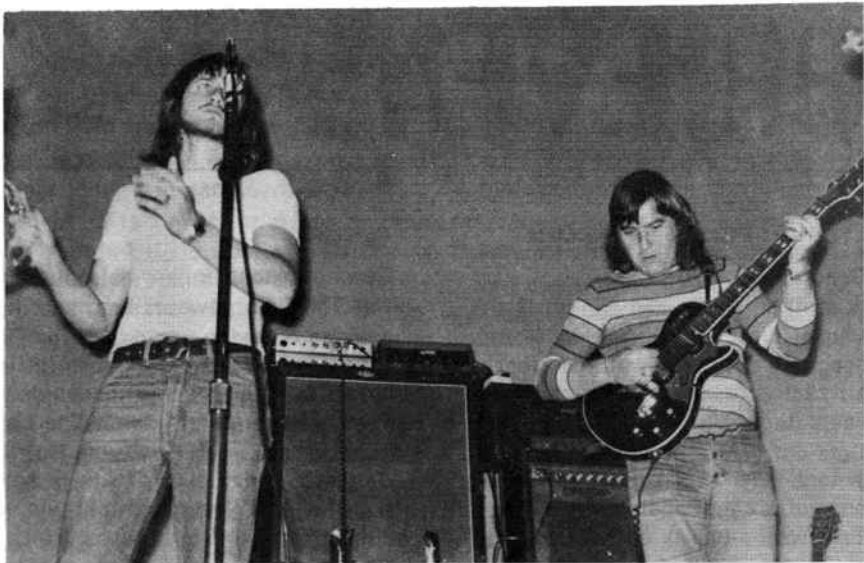
Getrouwd:

Twee Catsfans trouwden, en wel Martin Plasmeijer uit De Kwakel en Suzan Pothuizen uit De Hoef. Het paar heeft zich gevestigd in het Zuidhollandse dorpje Zevenhoven. Ook aan dit bruidspaar mede namens The Cats onze felicitaties.

Ria de Wit en Toon Roovers beloofden elkaar eeuwige trouw op 17 november. Ze komen uit Moergestel en wonen nu in Oisterwijk.

Jan van der Molen en Gonnie Smit, uit Dirkshorn, trouwden met elkaar op 14 november. Zij wonen nu in Dirkshorn, Voerpolderweg 3.

Een zoon, Ronald, werd geboren in het gezin van onze clubleden D. Franke en A. Franke-Lof te Zuiderwolde. Onze felicitaties!

DUITSE LP VAN THE CATS. "Katzen-spiele"

Nadat de singles "One way wind" en "Let's dance" in Duitsland grote successen voor The Cats zijn gebleken, kon het niet uitblijven of er moest ook een LP van The Cats met Duitse songs komen. Dat is gebeurd. In de Bovema-studio in Heemstede hebben de vijf Volendamers een twaalfstal oudere hits en LP-stukken opnieuw opgenomen in de Duitse taal. De volgende nummers staan er op: "Du bist mei Zuhause" (She's on her own) 2:41; "Ich will nur bei dir sein" (If you'll be my woman) 3:42; "One way wind" 3:45; "Kannst du die Liebe verstehen" (I've been in love before) 4:21; "Unendlich schön ist die Liebe" (Winter's end) 4:41; "Der brief" (A letter) 3:34; "Tanze heut' Nacht nur mit mir" (Let's dance) 3:22; "Wo ist die Liebe" (Why) 4:06; "Mein Freund Joe" (My friend Joe) 2:58; "Lia" (Lea) 3:42; "Kleiner Vogel" (Take me with you) 2:58; en "Country Woman" 3:10. "One way wind" en "Country woman" hebben ook een Duitse tekst, maar daarbij werd de Engelse titel gehandhaafd. Op 15 september waren de opnamen van deze "Katzen-spiele"-LP klaar. De plaat werd in Duitsland uitgebracht door Electrola GMBH in Keulen. Het nummer is Columbia 1C062-24704, op musicasette 1C244-29468. De plaat duurt in totaal 43 minuten en 18 seconden.

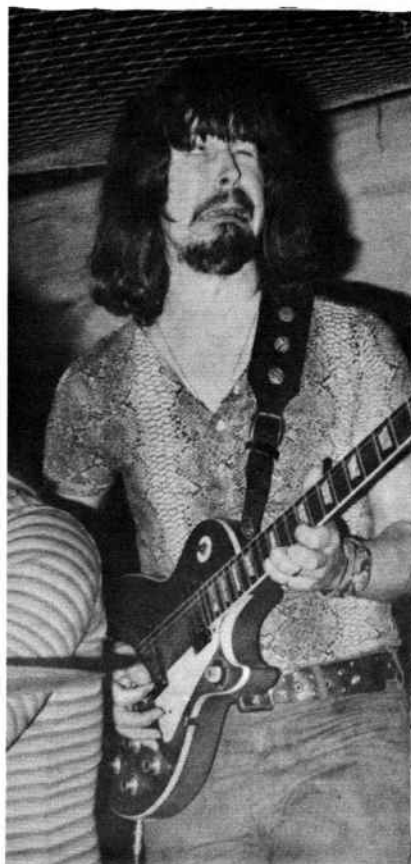
BRIEVEN

Live-LP: Plicht van The Cats

Geachte redactie,
Ik sluit mij volkomen aan bij Ria Maquelin uit Rotterdam. Het wordt hoog tijd dat die geweldige sfeer bij zaaloptredens op de plaat wordt vastgelegd. Volgens mij zijn The Cats dat verplicht aan hun fans, die er toch maar voor zorgen dat ze voor propvolle zalen spelen.

Ten tweede ben ik op zoek naar de single "Window of my eyes" van Cuby & Blizzards. Wie heeft deze plaat en wil hem aan mij verkopen? Tevens biedt ik te koop aan twee LP's die weinig gedraaid zijn n.l. "Bob Dylan Greatest Hits" en "Stevie Wonder Live".

F.W.J. de Git
Verschuurlaan 3
Heiloo (NH)

Verschil

De week nadat ik naar het optreden van The Cats geweest ben, heb ik ook een optreden van de George Baker Selection gezien. Hebben jullie het verschil al gehoord tussen de George Baker Selection en The Cats in het nummer van de Flying Burrito Brothers "Lazy days"? Als je zo'n verschil hoort weet je direct wie er zingen kan hoor! Echt waar. Piet, Cees, Arnold, Jaap en Theo mogen er zijn, met een dikke bravo voor hun optreden. Een stampvolle zaal en een matig applaus, in tegenstelling met de George Baker Selection: een halfvolle zaal en geen applaus. Je hoort het wel he, niets dan lof voor onze Volendamse jongens!

Hilde Theys
Ronhaartweg 1
2241 Halle, België

Naschrift redactie:

George Baker Selection en Cats zijn toch twee verschillende groepen? Logisch dat je dan verschillen hoort! Overigens speelt er ook in de George Baker Selection een Volendammer, krijgt die geen lof....?

Unbelievably good

Dear Cats,
Four years ago, I returned to Holland for another visit. My aunt had your album "Cats". She asked if I'd ever heard of it, or you, or the hit "Lea". I said "no" and I didn't expect too much because I assumed that all "hits" were universal, and so if you were as good as she said, I would have heard of you in Canada. I have never been so wrong! During my stay I heard fantastic examples of great songs that never made it past the continent. And I heard "Lea". beautiful just isn't the word. My aunt gave me her copy of the album when I left and I treasure it because it seems to sum up all my experience's in Holland (great times with old friends and relatives) and to put them to music. Last year my aunt came to see us and brought "Colour us gold". It's unbelievably good!

So I just wanted to thank you for your efforts, because just like a song that was popular here a time ago, says "Music is love". At least, I think your music is love. Before I close may I ask if you have introduced your albums here in Canada? I've never seen them anywhere although I haven't tried Toronto yet. I'm sure with the right distributor working for you, your albums would smash the charts. We have a lot of talent in North America, but we also have a lot of pure "shaving cream" and some of the garbage that passes for talent is impossible. We would do with a few shots of your super talent.

Thanks again,

Carla Vanderkley
5 Euclid Ave.,
WATERLOO, Ont.
Canada.

P.S. Please excuse the fact that this is written in English. My written Dutch is worse than Rod McKuen's singing!

Catsrecords are not released in Canada, but you can buy the albums at Recordshop Sombroek, Havenstraat 3, Volendam, Holland.

Laatste brief

Dit zal waarschijnlijk het laatste briefje zijn wat ik naar jullie schrijf. Je begrijpt het misschien al: ik bedank als lid. Twee jaar lang heb ik C(l)atspraak mogen ontvangen, een erg leuk en goed blad. Maar, ook mijn smaak kan veranderen! Hopelijk vinden jullie het niet erg als ik mijn bewijs van lidmaatschap hou, als herinnering. Eerlijk, jullie waren voor mij een goede fanclub. Ik heb prettige herinneringen aan jullie. Begrijp me wel, ik vind The Cats nog wel goed, maar het is toch minder dan het geweest is. De hartelijke en allerlaatste groeten,

Yvonne van Schaik
Leeuwenhoekstraat 79
Hilversum.

Veel vragen

Beste fanclub,
Mijn naam is Mieke. Ik ben een vurige fan van The Cats. Ik heb bijna al hun platen en zaterdag ga ik "Let's dance" kopen. Die vind ik hartstikke goed. Ik ben allang fan van ze, maar toch weet ik nog niet alles van ze. We hebben gisteravond hooglopende ruzie gehad over ze. En nu wilde ik vragen of het waar is wat een meisje beweerde, dat Arnold Mühren blind is. Ik wilde ook vragen of Theo Klouwer, Jaap Schilder en Cees en Piet Veerman getrouwd zijn. Zouden jullie ook het adres weten van ze? Als dat zo is zou ik die graag willen hebben. O ja, nog wat. Hebben jullie ook teksten? Als dat zo is zou ik graag de tekst hebben van "Lies" en "Without your love". Ik ga nu eindigen en alvast bedankt.
Mieke Oostendorp
Huize "Alto Vista"
Huis ter Heide
post Bilthoven

Naschrift redactie:

We kunnen je gerust stellen: Arnold is niet blind hoor! Zoals je in dit nummers elders kunt lezen is Theo op 5 sept. j.l. getrouwd met Wilma Lautenschütz. Arnold, Jaap en Piet zijn ook getrouwd. We weten hun adressen, maar die kunnen we je niet geven. Je kunt ze wel schrijven via de fanclub, dan zorgen wij wel dat ze hun post krijgen. Aan de gevraagde songteksten kunnen we je ook niet helpen.

Fanmiddag

Geachte heer Izaks,
Sinds een paar weken loop ik met een vraag in mijn hoofd rond en dat is: Kan er in plaats van een fanavond, eens een fanmiddag georganiseerd worden? Zoals het nu is kunnen er alleen de fans die in Noord-Holland wonen heen. Ik weet wel dat in Noord-Holland de meeste fans wonen, maar de Catsclanners zijn over het gehele land verspreid, anders was "Let's dance" nooit zo'n grote hit geworden! Op zaterdagmiddag is bijna iedereen vrij en kunnen zelfs fans uit België 's avonds om een uur of tien nog thuis komen. Ik hoop dat mijn vraag het overwegen waard is en ik een gunstig antwoord krijg.

Sarita Dijkstra
van Heemskerkstraat 12
Veenendaal

Naschrift redactie:

Geen gek idee, we zullen het beslist eens voorstellen aan manager Jan Buys!

Schrijfkriebels

Hallo Mr. Izaks,
Het is altijd weer hetzelfde liedje. Wanneer ik C(l)atspraat ontvangen heb krijg ik weer de schrijfkriebels. Niet in het nadeel van de fanclub hoor! In het artikeltje "Hallo" van Hans van der Wereld stond iets over al die oude artikeltjes van The Cats uit kranten etc. Daar stond ook: We hopen dat jullie het leuk vinden eens iets uit het verleden van The Cats te horen. Laat ons ook even weten enz.... Nou, hierop wil ik even schrijven. Ik persoonlijk vind het hartstikke leuk dat U over het verleden van The Cats schrijft. In het begin van hun carrière konden wij ze nog niet. Later wel, omdat ze allemaal goede platen maakten. Maar toch, hoe alles begonnen is enz. weet ik niet. Dat is leuk dat u dat even aan ons schrijft. Ik ben al een fan van ze sinds hun single "Times where when". Drie jaar geleden ben ik lid van de fanclub geworden, maar ik ben nog steeds enthousiast!

Derry van der Schaaf
Verweijstraat 47
Groningen

Naschrift redactie: Houen zo!

THE CATS OP FANTASY-LABEL

Het Amerikaanse Fantasy-label, verantwoordelijk voor uitstekende produkties als Creedence Clearwater Revival, Redwing en Tom Fogerty, heeft een 4-jarig kontrakt getekend met Bovema, zodat Fantasy The Cats zal gaan vertegenwoordigen in de Verenigde Staten en Canada. Fantasy staat er om bekend, dat ze slechts sporadisch een nieuwe act kontrakteren.

ARNOLD OVER "THE BEACH BOYS"

Arnold Mühren, bassist, componist, zanger van de Cats, over de Beach Boys: „De jongens hebben werkelijk geweldig stemmenmateriaal. In het begin van hun carrière vond ik hun muziek wat vlak, bubble-gum en America-the-Beautiful-werk. Dat hebben ze volgens mij zelf ook willen verbeteren. Die miskenning hebben ze geprobeerd om te buigen door zich zelf te bewijzen in moeilijker werk. Daar zijn ze zeker in geslaagd, hoewel ze soms misschien erg het klinische benaderen. Misschien dat ze toch een beetje zitten met het idee dat ze in hun ogen te weinig waardering krijgen, te veel een bepaald stempel krijgen. Vandaar misschien ook het ruigere 'Student Demonstration Time.' Ik zou ze graag nog een keer live willen horen, want ze hebben een perfect geluid."

SIGNED BY THE CATS

Het is weer november. Niets bijzonders, zul je zeggen. OK, je hebt gelijk. Maar dat gaat niet op voor fans van The Cats. Want november is namelijk de maand waarin ieder jaar een nieuwe LP van de vijf Volendamers uitkomt. The Cats draaien al zo'n jaar of vijf op volle toeren mee in het hitwezen en de nieuwste LP, getiteld "Signed by The Cats" is de zesde langspeler, tussentijdse verzamelaars niet meegerekend. De LP betekent naar Cats-maatstaven gerekend een primeur, want het is de eerste 33-toeren schijf van het vijftal waarop uitsluitend eigen composities voorkomen, namelijk van Piet en Cees Veerman en Jaap Schilder en Arnold Mühren. De LP van vorig jaar - "Cats Aglow" - had nog een nummer van een ander, namelijk "Dance, dance, dance" van de heer Neil Young.

Maar goed, de nieuwe LP dus. Tien nummers staan er op. Niet zo veel maar wat je te horen krijgt is toch niet mis. Lees maar verder: Piet Veerman opent de plaat met zijn compositie "Trying to explain", een 4:30 durend werkje wat wel wat lijkt op een vroeger Catswerkstuk, "One way wind". Cees Veerman, die zeer onlangs The Cats verliet, neemt het tweede nummer voor zijn rekening. Het duurt 3:25 en heet "Let's

follow the sun". Een droevig liedje in de geest van "I walk through the fields", wat Cees enkele jaren geleden schreef. "Conclusions" is het derde nummer en het werd geschreven en gezongen door Piet Veerman. Hij heeft het over het rijden in een auto die in 1964 werd gebouwd. Hij zal zijn eigen blauwe Taunus 17M wel bedoelen! Een erg mooi, droevig lied, dat "Conclusions". "The end of the show" (C.Veerman)

wordt weer gezongen door Cees. Na een introetje op een lekker jank-orgeltje begint Cees te zingen. Hij zingt een beetje een saaie, ouderwetse melodie, maar toch is het op een bepaalde manier een fijne song om naar te luisteren. Het laatste nummer van kant 1 is bekend: de recente hit "Let's dance". Jammer eigenlijk, dat dit nummer na de vier voorgaande wat langzame en zachte liedjes staat, want "Let's dance" is in het kader van de gehele LP een wat ruiger nummer en past er daarom eigenlijk minder goed tussen. Maar goed, op elke nieuwe LP schijnt nu eenmaal een vroegere hit te moeten komen! Op kant twee gaat Piet Veerman weer verder, ditmaal met zijn eigen compositie "Come on girl", een soort rustigere uitvoering van "Country woman". Hier komt nu ook weer het "Creedence"-geluid om de hoek, en daar hou ik nog steeds niet van. Het volgende nummer, "I saw her at the station" van Cees Veerman, verraad weer eens duidelijk hoe groot Cees' bewondering is voor Neil Young. Dit nummer zou op een LP van Neil Young niet mistaan! Dat betekent dus een compliment aan het adres van Cees. Niet alleen de zang maar ook de muzikale begeleiding zou van The Stray Gators kunnen zijn, Neil's backing group. "How did you feel" eist de volgende 3:15 onze aandacht. Het is een compositie van Arnold Mühren, de bassist van The Cats, die de laatste jaren blijk heeft gegeven van een groot talent voor componeren. Juist omdat ik van Arnold wel het één en ander op deze LP had verwacht, valt me "How did you feel" wat tegen. Het haalt het niet bij vroegere nummers van hem, zoals "Take me with you" "Don't know where to go" en niet te vergeten "Lea". "How did you feel" vind ik een beetje ouderwets rockerig klinken en daar vind ik The Cats de groep niet voor. "You don't know me" werd door Jaap Schilder, Piet Veerman en Arnold Mühren gezamenlijk gemaakt. Arnold zingt het. Wel

VERVOLG PAG. 23

THEO TROUWDE MET WILMA!

VOLENDAM - Op 5 september j.l., trouwde Theodorus Jozef Klouwer met Wolmoed Johanna Maria (Wilma) Lautenschütz. Het fanclubteam, bestaande uit president Eric Jaap Izaks (Tineke was wegen ziekte helaas verhinderd) en C(1)atspraat-redakteur Hans van der Wereld met verloofde Janny waren samen met nog zo'n 150 gasten uitgenodigd voor de bruiloft. Die 5e september trouwden Theo en Wilma voor de Katholieke Kerk. Dat gebeurde in de Sint-Vincentiuskerk te Volendam. Direct na de koffietarel was de stemming er al prima in en dat ging zo de hele middag en avond door. Er was een gezellig bandje wat voor de nodige muziek zorgde. Hoogtepunt van de dag was wel zo'n beetje het bezoek van "Klukkuk" en zangeres Imca Marina. Klukkuk deed een vreselijk leuk toespraakje en hij vertelde dat hij "van de toevallige" op Volendam was: Imca Marina zong een paar maal haar hit "Viva Espana" waarmede ze erg veel succes oogstte. Naast de vele familieleden van Theo en Wilma waren er nog een paar bekenden. Zo zagen wij bijv. Jan Tuyp, de bassist van de BZN en zijn vrouw, Jen Rog-manager Hans Duin en zijn vrouw, Piet Veerman van The Fools, Jaap en Jan Buys en hun vrouwen, een afgevaardigde van Radio Veronica. Ook de roadmanagers Jan Schilder en Henk Mühren en hun vriendinnen waren aanwezig. Verder was er de directeur van Bovema, de heer van den Berg, Karel H. Hille, Ruud Wams, Iris Walstra, "I don't know"-komponist Peter Schoonhoven, producer Klaas Leyen en technicus Pierre Geoffrey Chateau.

Het feest rondom Theo en Wilma duurde zo tot een uurtje of elf in de avond. Toen konden alle genodigden terugzien op een geweldig feest. Vanaf deze plaats nogmaals onze dank aan Theo en Wilma voor deze bijzonder fijne dag!

FANCLUB "THE CATS CLAN"

FERRE GRIGNARD:

Vlaamse gaai met lang haar en een baard

In oktober 1965 werd in Brussel op een "blues-dag" een levendig spelend kwartet jongemannen enorm foutief aangekondigd als "een van Amerika's beste skifflegroepen". De leider van de groep, Ferre Grignard uit Antwerpen (zwarte flambard, enorme haardos en baard, antieke fietsbril, forse sigaar) liet het maar zo, omdat het veel te veel tijd zou vergen om uit te leggen dat zijn ensemble ook wel skiffle speelde, maar in hoofdzaak rhythm and blues, en dat hij nooit in Amerika was geweest en ook geen Amerikaan was. Het enorme volume van Ferre, die blues-geente verzen zong in proteststijl, was toen misschien het enige wat de rumoerige en dansende zaal bereikte, want de waardering voor zijn teksten kwam pas veel later, toen platenmensen al geïnteresseerd hun oren hadden gespitst. Sindsdien geeft onze Belgische vriend zijn zeer persoonlijke visie weer op het wereldse, op leven en dood. Op de vraag of hij ook bepaalde regelmaat in zijn leven kent, antwoordde d'n Ferre: "Ach meneerke, wat zal ik zeggen eh? Ik sta op en ga naar bed".

Ferre Grignard scoorde in de afgelopen jaren een paar hits met "Ring, ring, I've got to sing" en "My crucufied Jesus" maar grotere roem verkreeg hij met "Drunken sailor", het aloude vers van de heerlijk-zatte zeeman. Later bereikte zijn kompositie "Yama, yama hey" de hitparade. De vlaamse zanger maakte een aantal singles en bovendien drie LP's. De nieuwste, de derde, heet simpelweg "Ferre Grignard" en werd enkele maanden geleden in België uitgebracht. Hierop brengt Ferre een achttien songs ten gehore, waaronder het tien minuten durende "Be my guest, Lord".

De laatste tijd is het stil rond Ferre Grignard, maar dat wil niet zeggen dat hij op muziekgebied niet meer actief zou zijn. Hij treedt regelmatig op in Frankrijk en ook in Nederland is Ferre een regelmatig gevraagde troubadour. Onlangs trad hij op in Paradiso en over dat optreden zegt hij: "In Paradiso trof ik een zeer apatisch maar fijn publiek". Ferre Grignard eerste plaat verscheen in 1966 en dit "Ring, ring, I've got to sing" (gekoppeld aan "We want war") was meteen raak. Niet alleen in België maar ook in Frankrijk en Nederland raakte men gefascineerd door het rauwe stemgeluid van Ferre.

Hij verscheen ook voor de TV, maar had al gauw ruzie met de regisseur van het programma, die hem zei het hakenkruis wat de zanger droeg af te doen. Daarmee was Grignard het niet eens. Mede hierdoor kreeg hij de naam onhandelbaar en een anarchist te zijn.

EIGEN WERK EN TRADITIONALS

Ferre: "Mijn repertoire bestaat overwegend uit eigen werk maar ook traditionals brengen we, die we allemaal voorzien van nieuwe arrangementen. We vragen voor optredens niet zoveel. Vaste prijzen kennen we ook niet. De gage hangt af van de plaats waar we spelen en voor wat voor mensen. De zakelijke belangen handel ik allemaal zelf af. We werken af en toe via een bureau, maar niet op kontraktbasis. Het is moeilijk de gages te verhogen. Er is momenteel een crisis voor de groepen, behalve voor de gerenommeerde. Als we maar kunnen spelen en daarvan leven.

Over de taalstrijd tussen de Vlamingen en de Walen is Ferre kort. "Dat lap ik aan m'n laars. Iedereen spreekt wat ie wil. Die taalstrijd is gewoon belachelijk." Of Ferre in België geïmiteerd wordt? "Ja, er zijn groepjes die proberen mijn stijl na te doen, maar ze schoppen het er niet zo ver mee. Zelfs mijn eigen broer ging op een gegeven moment mij imiteren. Hij had al konnekties met een platenmaatschappij, maar dat is ook allemaal niets geworden. Het was erg slecht wat hij deed. Mijn broer is padvinder. Jammer".

Al pratend aan de bar vat d'n Ferre aardig wat pilskes. Dan wil hij wel eens wat anders en vraagt om cognac. Dat blijkt er niet te zijn. "Dan maar bier", mompelt Ferre. Over de Hollandse pils blijkt Ferre niet zo tevreden te zijn. "Het is erg slecht, maar wel goed voor de dorst", zegt de 33-jarige Antwerpenaar.

DE MUZE

Ferre Grignard is geboren en getogen in Antwerpen en hij voelt zich hier het beste thuis. In "De Muze", een artiestencafe aan de Melkmarkt, brengt hij zijn meeste vrije tijd door, wanneer hij niet schildert (Ferre heeft een atelier) of slaapt. In "De Muze" worden ook de meeste grote songs geboren. We spelen er niet voor de toevallige bezoeker, maar gewoon omdat we het zelf fijn vinden om het te doen. Het is eigenlijk meer repeteren. Het is moeilijk om passende musici te vinden. Ik wil gaan experimenteren met een violist en een pianist. Maar dat kost veel geld". En hij maakt het bekende gebaar met zijn duim en wijsvinger.

Ferre Grignard heeft een begeleidingsgroep die bestaat uit drie personen. Dat zijn Boets op drums, Spencer aan de bas en Toet Smits op mondharmonica. Bij een optreden gaat dit gezelschap er eens goed voor zitten. Niemand staat. Ferre zit centraal op een antieke stoel, vlak naast hem Toet Smits. Bij het optreden wat ik bijwoonde zat Spencer lekker relaxend te bassen op een driezitsbank, die toevallig in de lokaliteit stond... Rondom de musici flesjes bier op de grond en tussen de nummers en in de pauze zit Ferre alleen wat voor zichzelf te improviseren. Kortom, Ferre Grignard en zijn groep zijn "sfeermakers". Behalve dat Ferre Grignard en zijn trawanten in "De Muze" zitten, treden zij ook regelmatig op, met name in Frankrijk is Ferre aardig populair. Ook in Nederland treedt hij regelmatig op. "Er wordt tijdens ons optreden vaak om oude nummers gevraagd, want men kent die van de platen. Die songs doen we dan, dat vinden we helemaal niet

vervelend."

Een optreden van Ferre kan in tijd sterk variëren. Het aangekondigde optreden wat ik bijwoonde zou om acht uur beginnen. Ferre zat op dat tijdstip nog rustig aan de bar en dronk hij lustig zijn pilske. Pas om half tien ging hij eens beginnen! Om half twaalf was alles achter de rug. Ferre vertelde het al: "Soms spelen we twee uur, maar als we zin hebben worden het er ook wel eens zes".

"JONGENS VAN MIJN HART"

Zoals iedereen heeft ook Ferre zo zijn favorieten. Hij noemt ze op: "John Lee Hooker, Muddy Waters, Woody Guthrie en Coby & Blizzards, dat zijn echt jongens van mijn hart". Verder luistert hij graag naar Vivaldi, Telemann, Charlie Parker en Lonny Donegan, die in 1957 de skifflemuziek "uitvond". Op Donegan is de muziek van Ferre sterk

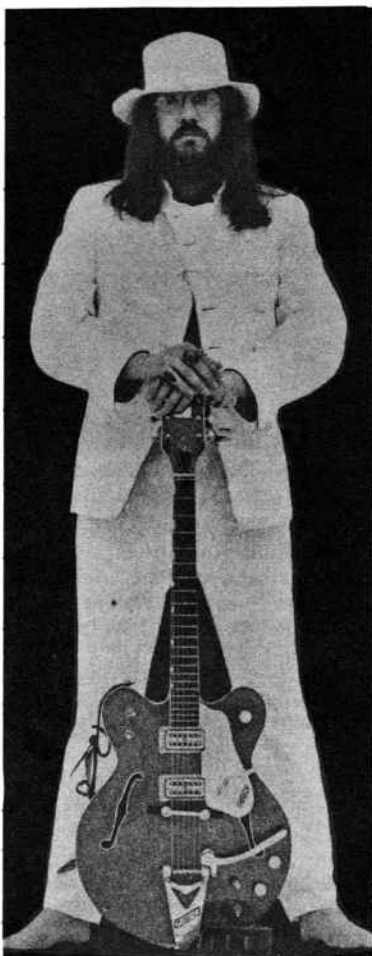
geent. Veel van zijn repertoire bestaat uit skifflesongs, waarvan zijn eerste LP een prachtig voorbeeld is.

Heeft Ferre Grignard met zijn teksten een boodschap voor den volke? "Nee, dat niet. Het werd wel eens gevraagd naar aanleiding van het liedje "My crucified Jesus". Dat is zomaar een tekst. Elke melodie moet toch een tekst hebben? De tekst moet kloppen met de melodie".

Ferre Grignard heeft het niet zo heel erg met journalisten op. "Ze moeten ook hun werk doen, maar meestal komt alles verkeerd over wat ik heb gezegd. Zij, en anderen, proberen je een image op te prikken. Ik geef wel eens gekke antwoorden. Dat hangt van het moment af. Impulsief, he? Ik ben geen interviewer, meneerke. Ik zeg altijd maar: we zijn muzikanten, geen reporters". En dan ineens mompelt Ferre weer wat in zichzelf. Het is bijna niet te verstaan: "Mijn linkerbot is kapot, dat tocht".

Dan schiet hij de jongen achter de bar aan: "Hee, broer, en hij wijst op zijn glas: "Pils".

HANS VAN DER WERELD

BAR

„De Molen“

Eig. E.G.M. Smit

Haven 114

VOLENDAM

Tel.: 32 66

VOLENDAM

Menigeen zal niet onbewogen blijven bij het zien van dit dorp, want - echt - Volendam is een opwindend dorp en zal dat altijd blijven. Het is daarom misschien wel interessant om wat meer van deze plaats af te weten dan dat het aan het IJsselmeer ligt, Palingcity wordt genoemd en The Cats er vandaan komen.

VOLLENDAM

Volendam wil zeggen: Vollendam. Zes eeuwen geleden kwam hier de E of IJ in zee, aan welk water vier kilometer naar het noorden Edam of IJedam was ontstaan. Toen Edam na 1357 een nieuwe en kortere west-oost verbinding van het Purmermeer naar de Zuiderzee groef, kon de oude havenmond "vol" of dicht worden gemaakt.

De geschiedenis van Volendam begint dus met het maken van een dam of afsluitdijk. Weldra vestigden zich enkele vissers op deze dam. Vijf eeuwen lang was hun nederzetting niet meer dan een vergeten vissersdorp. Zo handhaafden zich hier in een haast volkomen isolement de oude gewoonten, de oude klederdrachten en... het oude katholieke geloof. Tegenwoordig is 90% van de Volendamse bevolking katholiek.

In de opstand tegen het Spaanse gezag in de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648), speelde Volendam geen rol. De vraag rijst of het daarvoor misschien een toevluchtsoord voor "ondergedoken" Spanjaarden is geweest. In 1943 heeft Prof. dr. Jac. van Ginneken, die de Waterlandse dialecten heeft bestudeerd, beweerd dat hier Spaanse of zelfs Baskische vissers zijn achtergebleven. Sindsdien heeft de spraakmakende gemeente in Volendam deze nog steeds onbewezen bewering gretig aangenomen. Iedere dorpling wil graag een pakkende verklaring hebben van het feit, dat tussen de vele blauwogige en blondharige Volendammers ook verscheidene bruinogige en donkerharige typen voorkomen.

BOERENDOCHTER EN VEULEN

Volgens de legende dankt Volendam zijn opkomst als vissersplaats aan de wonderlijke legende tussen een boerendochter en een veulen.

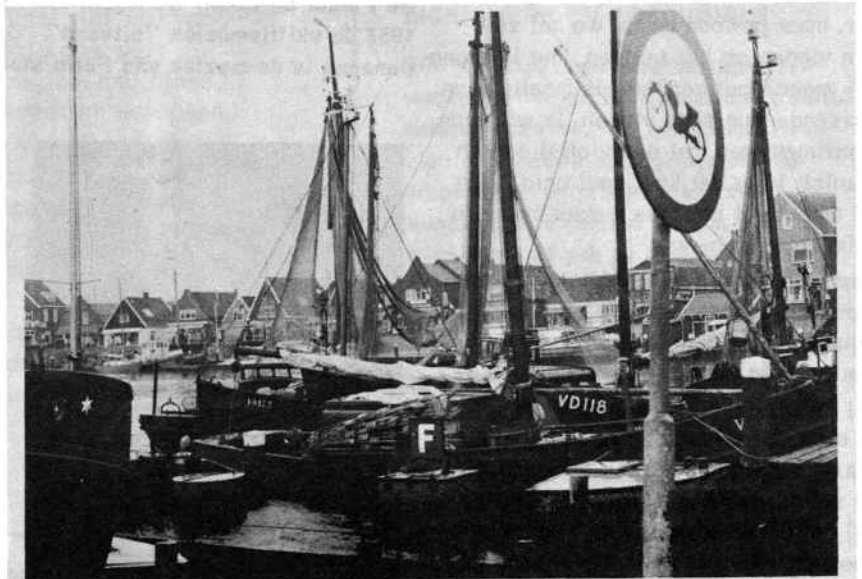
Volendam was nog een klein boerengehucht en alleen maar trots op best gras en goets geurig hooi en niemand dacht nog aan visserij toen op een goede, warme zomermiddag een veulen uit zee opdook, dat avances maakte in de richting van een Volendamse boerendochter, die druk aan het hooien was. Het veulen schopte tenslotte bij zijn pogingen tot toenadering een botje, dat het aan zijn poot had, in de

IETS NIEUWS IETS ANDERS.. IETS MOOIS ...!

bij bedoeld wapen op rechtmatige wijze aan Volendam zou zijn toegekend is in de archieven van de gemeente niet aanwezig. Het wapen kun je vinden op de gevel aan de houten dependance van Hotel Spaander, terwijl de legende in stripvorm is getekend door een van de schilderende gasten van het hotel.

HUIZEN OP PALEN

De oude Volendammers bouwden hun huizen op palen, want de zee sloeg vaak over de dijk heen. Deze oude bouwwijze kan men nog aanschouwen op het Slobbeland. De huizen staan daar buitendijks: de zee is niet meer gevaarlijk sinds op 28 mei

schoot van het meisje en kreeg in ruil daarvoor een arm vol mals gras. Op die basis ontwikkelde zich bij volgende gelegenheden een steeds hechtere vriendschap en de eerste "handel". Weldra kwam het veulen zelfs met schelvis en het meisje droomde 'snachts van een hele vloot van Volendammer schepen, druk bezig met vissen op de Zuiderzee. De idylle tussen het meisje en het veulen eindigde echter na korte tijd met een ontvoering: het veulen nam haar mee in de golven.

Toen kwamen de Volendammer jongens in aktie. Zij voeren de zee op, op zoek naar het meisje. En zij bleven er: om te vissen. Zo werd Volendam een vissersdorp. In zijn wapen voert het sindsdien een veulen met aan zijn linkerpoot een botje. Omtrent de kleuren en de achtergrond is weinig konkreets bekend. Een officieel stuk waar-

1932 de Afsluitdijk de Zuiderzee van de open Noordzee afsloot.

De geschiedenis van Volendam speelt zich dus af tussen het leggen van twee afsluitdijken: de eerste van 1357, de tweede van 1932. Langs de eerste dijk bouwden de Volendammers hun huizen. De tweede dijk zette een streep onder de uitbreiding van Volendam als vissersplaats. Van 240 schepen is de vloot sindsdien teruggelopen tot circa 40 schepen. Voor de visvangst op de Noordzee gebruikt men ongeveer 15 kotters.

Alle echte zeevis is na 1932 verdwenen uit de afgesloten Zuiderzee, die nu officieel IJsselmeer heet. Alleen de aal of paling heeft er zich heel goed ontwikkeld en biedt een zekere compensatie. Daardoor konden veel Volendammers blijven vissen en bleef Volendam wat het was: het meest

typische vissersdorp van Nederland. Dit dorp handhaafde zes eeuwen zijn karakter, dank zij een volkomen isolement en dankzij de taaie levenskracht van zijn sterke vissers. Dat kon de Afsluitdijk niet met een slag vernietigen. Volendam werd een centrum van watersport en toerisme, bovendien vestigde zich na de droogmaking van de Zuiderzee wat kleine industrie. Volendam trekt ruim 700.000 bezoekers per jaar, waarvan er 600.000 uit het buitenland komen.

DUBBEL WONDER

In Volendam aanschouwt men een dubbel wonder. Het ene is dat een vissersplaats de afsluiting van de zee en de door velen voorspelde ondergang overleefde; dat is het wonder van de aal, die verscheen toen de bot verdween. Daardoor zijn er nu altijd nog vissers in Volendam, ook al vissen ze nu in zoet water in plaats van zout water. Het tweede wonder is, dat dit dorp zijn natuurlijke frisheid en onbevangeheid vrijwel ongerept heeft kunnen bewaren, ondanks het toerisme.

Want wel mogen de souvenirwinkels op de dijk een deel de plaats hebben ingenomen van de oude visserswoningen en de boters mogen nog steeds plaatsmaken voor plezierjachten, de echte, oude vissers zijn gebleven en zij beheersen nog het dorpsbeeld.

Volendam is als het ware een wandelend museum. Dat wil zeggen: een wandelplaats voor muzen en muzenzonen voor betoverende figuren uit een sprookje en voor hen, die zich willen laten betoveren.

Volendam beweegt zich over "de dijk" met een natuurlijk gratie en charme, waaraan elke vreemdeling zich graag gewonnen geeft, zoals honderden schilders en tekenaars dat hebben gedaan.

BEDEVAARTSOORD

Volendam was vijftig jaar voor het internationale toerisme hier binnentrok, reeds een bedevaartsoord voor beeldende kunstenaars en de Columbus, die dit toen nog volkomen onbekende oord ontdekte, was Henry Howard.

De Franse schilder Henry Howard maakte in 1873 in een tjalk met een vriend en een schipper een schildersreis langs de dode steden van de Zuiderzee. Tussen veel vervlogen grootheid ontdekte hij een vergeten dorp, dat men vergeefs op enige kaart zou zoeken. Dit "Vollendam" trof hem door de volkomen exotische kleurenweelde en door de merkwaardige Oosterse onverstoorbaarheid van zijn zwijgzame vissers. Als zij niet voeren, hurkten ze in kleine groepjes op de dijk bij elkaar en lieten ze hun blikken maar schijnbaar doel- loos over de zee zwerven...

Howard vergeleek hun "ruige mutsen" met Turkse tulbanden en werd bepaald lyrisch over de bonte kleurenpracht, die hij in hun groene, grijze en zwarte houten huizen aantrof. De bedsteden, de kachels en haardplaten, het mooie aardewerk, het oude Delfts Blauw, het tin en het koper, dat blonk en glom alsof het goud en

zilver was... Het betoverde hem en hij schreef:

"Vollendam verdient dat kunstenaars erheen trekken, want zijn inwoners hebben de gebruiken, de klederdracht en de overleveringen van de goede oude tijd weten te bewaren".

Een stroom van artiesten volgde vanaf 1875 het advies van Howard!

De eerste schilder, die zich op Henry Howards advies door het licht, de kleur en de bonte beweging van Volendam liet inspireren was de Engelsman George Chausen. Hij had eerst Monnickendam en Marken gezien. Toen op een zondagmorgen voer hij over naar Volendam en werd daar volkomen overbluft door dit merkwaardige en kleurige tafereel: de kerkangers waren te talrijk voor het kleine kerkje - knielend in het portaal en op straat, in de open lucht, hoorden zij de mis aan. Op het schilderij wat Chausen ervan maakte vermengde hij alles wat hij gezien had. Markers en Volendammers, protestanten en katholieken knielden voor een kerk die het meest leek op die van Monnickendam... Het doek had in Engeland een enorm succes en trok tientallen artiesten naar het dorp, waar een zolder boven een bescheiden cafe het begin werd van het eerste hotel. Bijna 40 jaar lang, van 1875 tot 1914, was Volendam een ware schilderskolonie.

Veel dorpelingen werden honderden malen geschilderd. Natuurlijk is Volendam in de loop der jaren veranderd. Maar de dijk loopt nog in dezelfde vertrouwelijke ronding langs de haven als zestig jaar geleden. De dijk is wel verhoogd en verbreed. Dat geschiedde na de dijkdoorbraak van 1916, toen heel Waterland onderliep. Ook de plaats waar nu Arnold's huis staat stond toen blank.

Op de dijk kan men ook de oude bel zien. Deze wordt geluid wanneer een Volendams paartje in ondertrouw gaat. Bij de bel krijgt het dan ook een hartversterking. Tijdens de Tweede Wereldoorlog verdween de bel, maar de KLM schonk in 1957 een nieuwe om het oude gebruik in ere te herstellen.

Zo leeft de hele wereld mee met het wel en wee van Volendam. En het is de moeite waard dat Volendam de romantiek van het oude vissersdorp trouw bewaart. Volendam weet gelukkig wat poseren is want het had voor de toeristen stroom al veertig jaar model gestaan voor vier à vijfduizend schilders.

Als je, nu je wat meer van het dorp afweet, nog eens naar Volendam gaat, is het zeer interessant om eens een bezoek te brengen aan Hotel Spaander, aan de Haven nr. 15. In dit hotel, waar men de oude, echte Volendammer sfeer heeft weten te behouden is een grote kollektie schilderijen te zien van meesters die in vroeger jaren in Volendam werkten en een van hun werkstukken als herinnering achterlieten.

Een zeer aparte bezienswaardigheid is wel het Sigarenbandjeshuisje ("De gouden kamer kamer"). Een voor zijn beroep afgekeurde

visser plakte in ongeveer 16 jaar meer dan zeven miljoen sigarenbandjes volgens een door hem zelf ontworpen plan, op de wanden van zijn huisje (adres: Dril 1). Zo kun je er o.a. het Vrijheidsbeeld van New York zien. Ook is het zeer de moeite waard een kijkje te nemen in het keramisch bedrijf van Ambacht en Kunstnijverheid. Je kunt daar getuige zijn van de vervaardiging in zeer aparte vorm en kleur van vazen, schalen en ander soort aardewerk. Het adres is Ventersgracht 1. Dit bedrijf is alleen op werkdagen geopend. Verder is het leuk om eens rond te dwalen in het oude centrum, het Doolhof, van waaruit Volendam groeide en nog een aantal kleine visserswoningen staan, evenals in de Kloosterbuurt. Mooi is het beeld van Sint-Maria van Banneux dat op de rechterpier aan de Haven staat. Tussen 9 en 11 uur 's morgens vindt het lossen van de visvangst aan de visafslag plaats. Dan zijn de dijk en de kade druk bevolkt met binnen- en buitenlandse toeristen. Naast het parkeerterrein is de "hangen". Dat is de rokerij, waar aal verandert in goudglanzende vette "gerookte paling". 's Maandagsmorgens is het wasdag en dan hangt de was langs de Haven en de grachtjes soms dwars over de nauwe straatjes te drogen.

VOLENDAMS TOEKOMST

Over de toekomst van Volendam zegt burgemeester J.H.Kok:

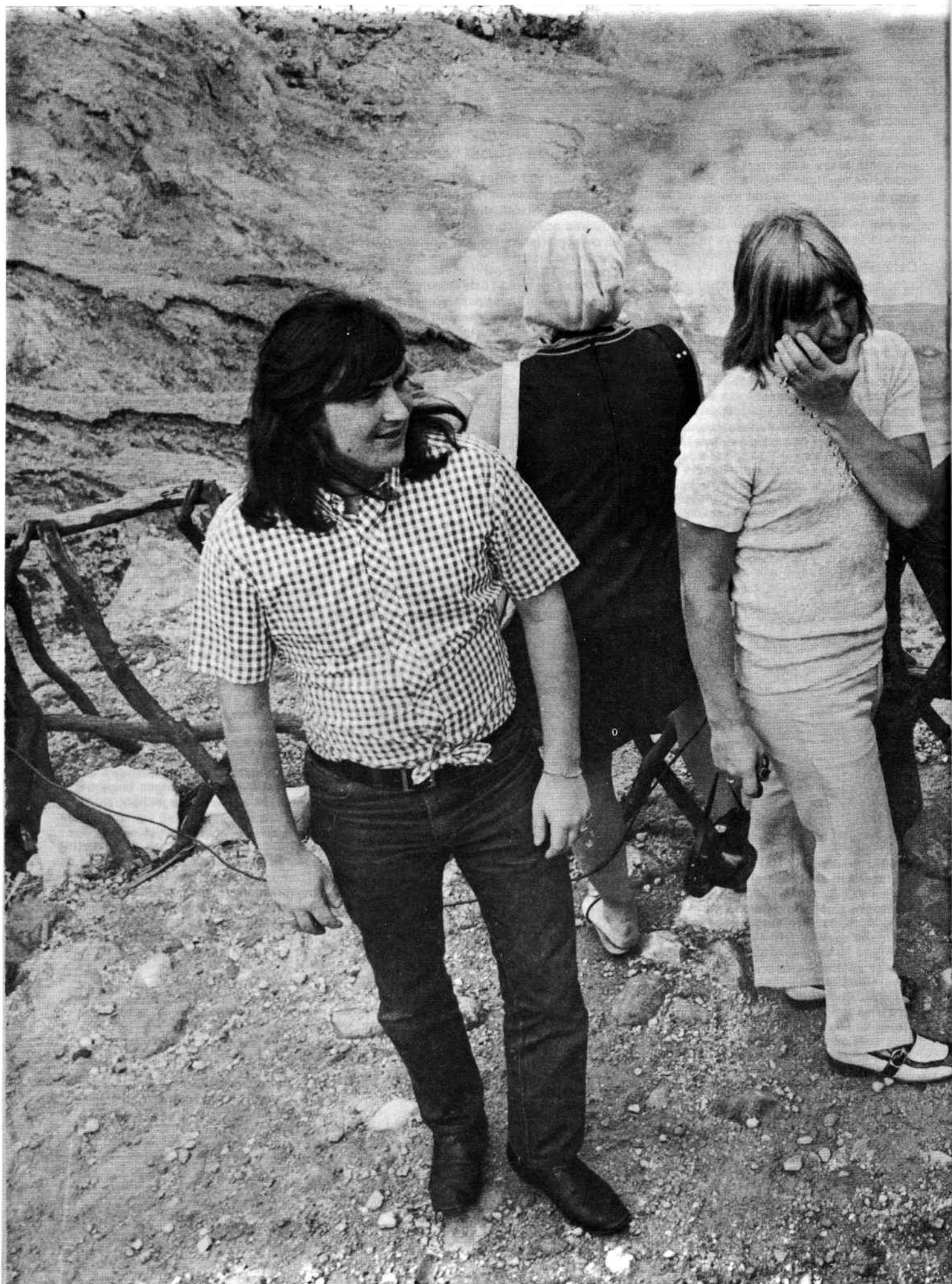
Op grond van het zich nog maar in ontwerp stadium bevindende streekplan voor Waterland zal onze gemeente kunnen groeien van 18.500 inwoners tot een gemeenschap van 25.000 à 30.000 inwoners. Dat zal betekenen - en zo is het ook in het streekplan verondersteld - dat Edam en Volendam aaneen kunnen groeien. Daarbij komen zeer belangrijke problemen aan de orde. Ik noem het al dan niet droog leggen van de Markerwaard, de eventuele aanleg van een spoorlijn door het nu nog onbebouwd gebied tussen Volendam en Edam, de recreatieve voorzieningen langs het IJsselmeer, de werkgelegenheid en de vraag, wat de bestemming van het tussen twee gemeenten gelegen gebied zal moeten zijn. In de lijn van deze ontwikkeling gebeurt er al het een en ander. Ik mag dan wijzen op de in uitvoering zijnde bestemmingsplannen Volendam II (1045 won.) en Edam III (680 won.), terwijl binnenkort een aanvang wordt gemaakt met een nieuw plan voor Volendam, 't Zand II, dat plm. 2200 woningen zal omvatten..."

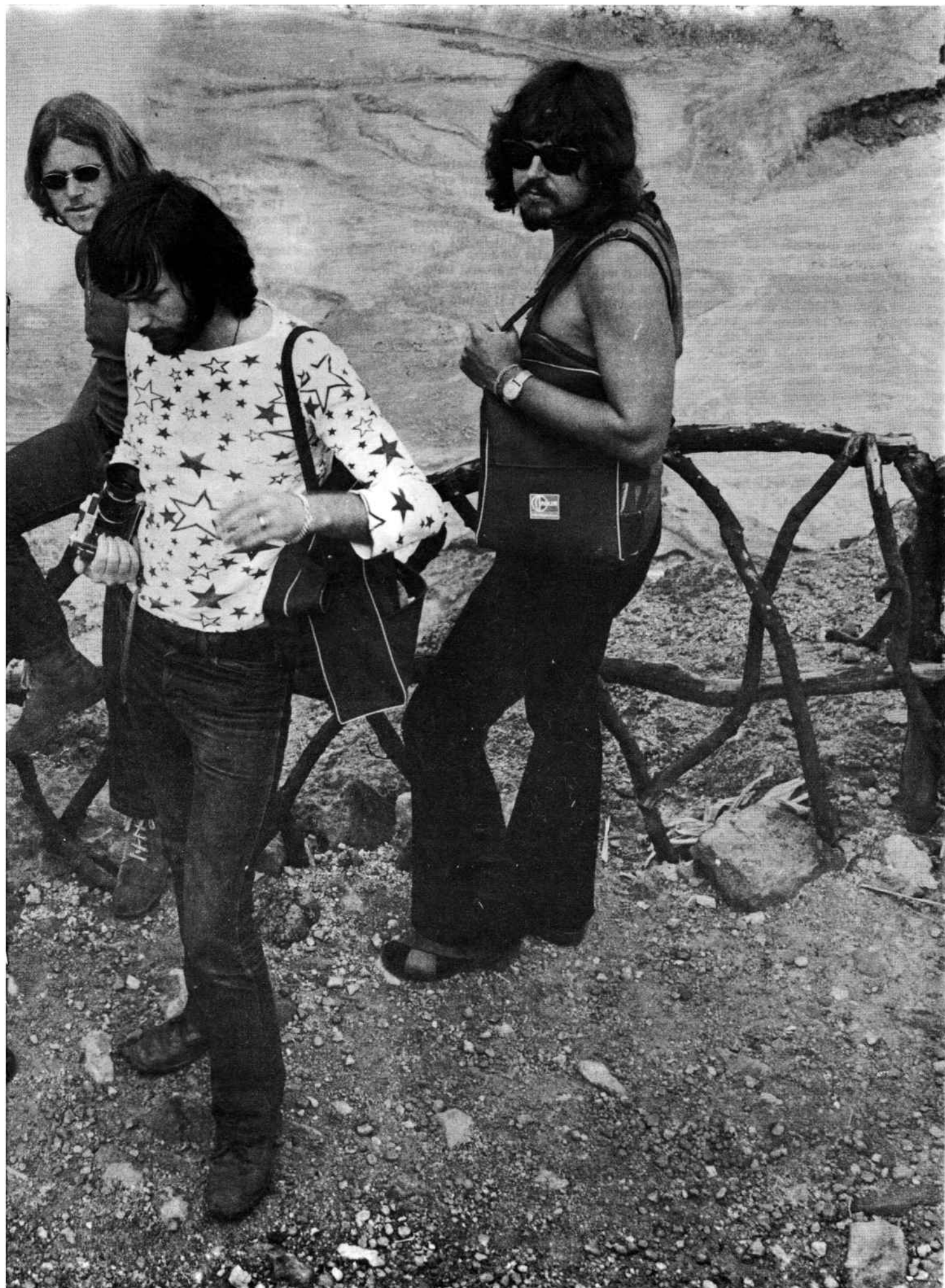
MARJA DE ZEEUW

BRONNEN

"Volendam", serie Stedenstemmen, uitg. Wolters Gemeentegids Edam/Volendam, 1971-1972
Folders en gegevens VVV Volendam

The Byrds

DERDE DEEL

In maart 1966 kwam de tweede LP van The Byrds uit. De langspeelplaat heette "Turn! Turn! Turn!" en bevatte elf stukken. Enkele maanden daarvoor werd een nieuwe single - "It won't be wrong"/"Set you free this time" - uitgebracht. Onderleiding van de nieuwe producer Allen Stenton werden op 24 en 25 jan. 1966 resp. "Why" en "Eight miles high" aan de band toevertrouwd. Toen deze nummers in april op single uitkwamen had Gene Clark de groep inmiddels verlaten. Hij bleek zwaar aan de dope te zijn geraakt, terwijl ook Roger er niet vies van was. Clark startte een solo-karriere en maakte een plaat met de Gosdin Brothers. Ondanks het vertrek van Gene bleef de Byrdsound behouden. Jim McGuinn nam de zang over en Allen Stenton deed als producer zijn uiterste best om het geluid zo goed mogelijk over te laten komen.

Op 29 april 1966 stonden de vier Byrds opnieuw in de studio om met Stenton een nieuwe single op te nemen die echter voorlopig niet werd uitgebracht: "Mr. Spaceman"/"What's happening". In mei werden een aantal nummers voor de aanvankelijk genoemde LP "Eight miles high" opgenomen. Een van deze songs "5D" (Fifth dimension) werd gekoppeld aan het eerste door de Byrds opgenomen instrumentale werkje: "Captain Soul" en deze single-kombinatie werd in de plaats van "Mr. Spaceman" uitgebracht. Nu werd ook de derde LP gereleased, maar deze werd in de plaats van "Eight miles high", "Fifth Dimension" genoemd. Voor het eerst werd door The Byrds gebruik gemaakt van een Moog Synthesizer in de song "2-4-2-Foxtrot" (The learjet song). Dit nummer was de eerste stap in de richting van het latere Byrdsalbum "The Notorious Byrd Brothers" - een LP waarop elektronische effecten een belangrijke rol speelden.

NIEUWE MIJLPAAL:

"Younger than yesterday"

Nadat in de loop van 1966 de single "Mr. Spaceman"/"What's happening" uitkwam

Clarence White, de sologitarist van The Byrds.

The Byrds in de bezetting zoals ze de LP "Sweetheart of the rodeo" opnamen.

werden door Roger McGuinn, David Crosby, Mike Clark en Chris Hillman in samenwerking met producer Gary Usher nieuwe opnamen gemaakt op 28 november 1966 in de Hollywoodse CBS-studio. Het betrof hier de "recording" voor de nieuwe single "So you want to be an rock and roll star"/"Everybody's been burned" (van Crosby). Toen in het voorjaar van 1967 de LP "Younger then yesterday" verscheen verleken velen de plaat met "Sgt. Pepper's lonely hearts club band" van The Beatles. "Younger than yesterday" bevatte drie tracks die alle op single uitkwamen en wel: "So you want to be an rock and roll star", "My back pages" en het door Chris Hillman geschreven "When I saw her face" wat wel eens de mooiste popsong aller tijden is genoemd.

Vlak na de opnamen van "Younger than yesterday" verliet David The Byrds om zich aan te sluiten bij de Buffalo Springfield, in oktober 1967. Mike Clarke verdween in dat zelfde jaar ook een poosje uit The Byrds. Hij werd vervangen

door Kevin Kelly. Clarke kwam echter weer terug om samen met Chris Hillman en Roger McGuinn de volgende LP "The Notorious Byrd Brothers" af te maken. Voordat deze plaat werd uitgebracht kwamen er nog een single en een LP uit. De single was "Lady friend"/"Old Joe Robertson", resp. van Crosby en McGuinn/Hillman. De LP was "The Byrds Greatest Hits", waarop elf suksesnummers.

De volgende langspeelplaat - "The Notorious Byrd Brothers" - werd een uitstekend stuk werk waarop C&W-muziek gemixed werd met elektronische effecten. Een intensieve samenwerking van producer Gary Usher met

Mike Clarke (drums), Chris Hillman (basgitaar) en Roger McGuinn (12-snarige gitaar) leidde tot dat resultaat. Van de LP werd de single "Going back"/"Change is now" getrokken. Mike Clarke verliet de groep nu voorgoed en werd definitief vervangen door Kevin Kelly. Gram Parsons nam de plaats in die David Crosby bij zijn vertrek achterliet. In deze bezetting traden The Byrds op tijdens het eerste Europese Internationale Popfestival in Rome in mei 1968. In april werd weer een single uitgebracht, "You ain't going nowhere"/"Artificial energy".

Slot volgt

Marja Vink, Clusiusweg 61 te Noordwijk en haar vriendin Adrie Duivendoorn, Westeinde 20 in Noordwijk willen korresponderen met twee vlotte sportieve jongens die langer zijn dan 1.70 meter en van The Cats houden.

JEN ROG

EEN NIEUW MUZIKAAL VIERTAL UIT VOLENDAM

VOLENDAM - De Volendamse groepen Coffin' en Progress zijn niet meer. De beide groepen leverden ieder twee man en gevierden vormen zij nu Jen Rog, een groep die vooral countryrock ten gehore brengt. Een plaat is er ook al: "Devilish Mary" gekoppeld aan "Oh, the road" werd door Arnold Muhren van The Cats geproduceerd.

Progress heeft een jaar of drie met redelijk succes in Noord-Holland gewerkt. Coffin', een geesteskind van Martin Veerman (juist, een jongere broer van Cats-zanger Cees!) heeft meer in stilte bestaan. Toen Martin Veerman en Jaap Schilder deze formatie opdoekten en zich aansloten bij de uit Progress gestapte Peter van Bergen en Theo Scherpenseel, kwam manager Hans Duin met een geheel nieuwe formatie op de proppen.

"JEN ROG"

Omdat het een geheel nieuwe groep was moest er een andere naam komen. Er werd gekozen voor Jen Rog. Een misschien op het eerste gezicht wat vreemde naam, maar voor Volendammers lang niet bijzonder. Jen Rog is namelijk de naam van een vroegere inwoner van het dorp, die zich zelden of nooit waste. Uiteindelijk werd hij in een bejaardentehuis opgenomen, en daar eens aan een goede wasbeurt onderworpen. Volendammers vertellen, dat hij toen prompt het loodje legde... Iemand die erg vuil is wordt in Volendam dan ook bestempeld met "een Jen Rog"!

OPTREDENS VAN THE CATS

Regelmatig wordt ons gevraagd waar The Cats optreden. He-las weten we dat nooit. We komen zelf altijd alleen maar op fanavonden en daarover belt Jan Buys ons altijd. Er zijn twee manieren om er achter te komen waar The Cats ieder weekend optreden. De eerste mogelijkheid is: bellen naar Boekingskantoor "Volendam", tel.: 02993-4436, liefst vrijdagsmiddags. De tweede mogelijkheid is je abonneren op het blad Veronica 538. Daarin staat ook vrijwel wekelijks vermeld waar The Cats dat weekend te zien en te horen zijn. Veronica 538 kost fl. 8,50 per kwartaal. Voor dat bedragje steun je ten eerste Radio Veronica en ten tweede heb je iedere vrijdag een aantrekkelijk popweekblad in de brievenbus en dat is ook niet te versmaden!

genaam om een gaaf bandje te produceren. Bovema vond het goed genoeg om er een singletje van te maken. "Devilish Mary" is een kompositie van Jackie Lomax, terwijl Theo van Scherpenseel "Oh, the road" maakte. Dat laatste is iets wat Jen Rog ook op de buhne speelt: countryrock. Favorieten zijn voorts de Flying Burrito Brothers, Byrds en Crosby, Stills, Nash and Young.

"Devilish Mary", de debuutsingle, is in ieder geval een flinke stap in de goede richting. Jen Rog's countrygeluid heeft een lekker sfeertje en is voor iedereen de moeite waard om in de gaten te houden.

SINGLE

Er werd hard gewerkt aan een single en in Arnold's studio ging men er eens goed te-

HANS VAN DER WERELD

Imperial 5C006-24644

Ton van Bommel en Willem Kruiswijk, redakteuren van de Boskoopse Courant, brachten enige tijd geleden een bezoek aan de Veronica-studio in Hilversum.

Zij hadden daar een interview met Lex Harding (Lodewijk den Hengst), die een oud plaatsgenoot van hen is. In het Veronica-huis, een imposante villa en voormalig domein van een knopenhandelaar, aan de Utrechtseweg, deden zij interessante indrukken op die zij graag voor C(l)atspraak op papier zetten.

lex harding

OPWINDEND BEDRIJF

Tegen het middaguur vallen we bij Loe, die we verder bij zijn Veronica-naam zullen noemen, binnen. In zijn kamer, die hij deelt met sportprogrammaker Henk van Dorp, is het behoorlijk druk.

Een aantal mensen staan gebogen over een enorme kaart waarop Lex en vrouwlief Maria, die bij de muziekuitgeverij van Veronica in hetzelfde gebouw werkt, aanwijzingen te geven.

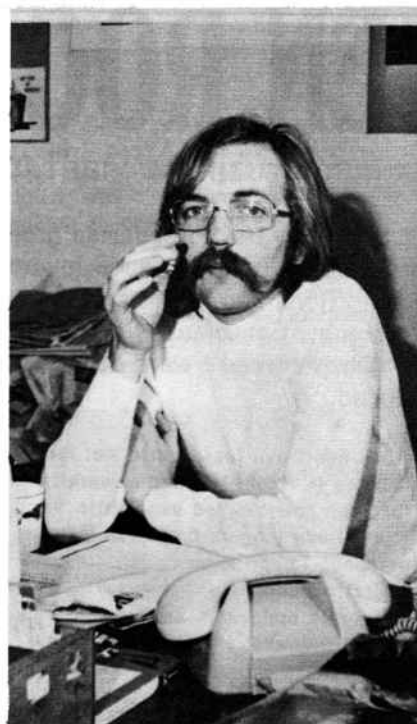
Het is een bouwtekening of liever gezegd een verbouwingstekening van een boerderijtje dat het pasgetrouwde echtpaar in Nijkerk heeft gekocht. Lex ziet het al helemaal zitten, lekker op de plattelandstoer. Het moet natuurlijk wel een lieve cent kosten en er zal nogwel het een en ander moeten gebeuren voordat ze hun flat in Bussum vaarwel kunnen zeggen. Lex Harding gaat een beetje vee houden. Lex vraagt of er liefhebbers zijn die hem komen helpen met het verwijderen van de koeienstront die er momenteel nog rond het huis ligt.

Hij begroet ons joviaal en gebaart dat we moeten gaan zitten. Op dat moment komt er een vogel binnen die hem mededeling doet van het feit dat programmaleider Rob Out hem wil spreken.

"Sorry jongens, het kan wel eventjes duren kijk maar wat rond hier, je mag overal binnenlopen", zegt Lex en hij verdwijnt met een stapel paperassen. Radio Veronica; het station waar muziek in zit, is een opwindend bedrijf. We vallen met onze neus in de boter want de dag van onze komst kan niet als een normale doorsnee Veronica-dag worden gekenmerkt maar als een dag waarop alles uit de hand dreigt te lopen.

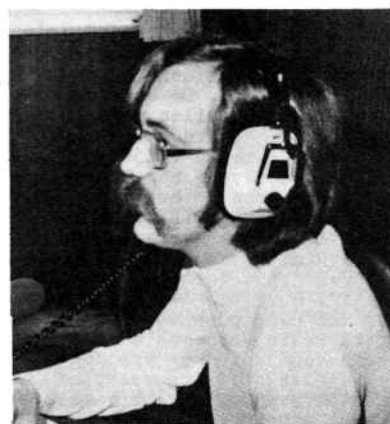
Er zijn mensen ziek, groepen komen onuitgenodigd langs voor een interview, pluggers delen platen uit, er moet een keer extra naar het schip gevaren worden en daar wisten sommige medewerkers niets van, er moet een

jingle gemaakt worden met de groep Hobo String Band, een stel vrolijke knapen uit Aalsmeer, die behalve hun trouwe begeleidingshond, de Duitse dog Fidel (een klein paard) met hun hele hebben en houwen door het Veronica gebouw sjouwen, er zijn artiesten, o.a. Anneke Konings, die even aanwippen, kortom er heerst alom een grote bedrijvigheid, in beter Nederlands gesteld "een geweldige puinhoop". Dat het inclusief Fidel toch allemaal op zijn pootjes terecht komt getuigt van de professionele aanpak en de inzet van de medewerkers en werkers van Veronica. We maken met enkele kennis; Technicus Sietze Gardeniers vertelt ons iets over de bandjes waarop de reclamespots staan, als het bandje afgedraaid is, springt het automatisch weer terug zodat het direct weer klaar is voor gebruik. Joke Potma, die op de reclame-

verkoop-afdeling werkt, wijdt ons in in de geheimen van de reclameplanning. In principe kan er elke vier minuten een spot worden uitgezonden. Deze hele zaak staat overzichtelijk aangegeven op magnetische planborden, op jaar, op maand, op week, op dag, op tijd van uitzending. Het geheel is een kleurenmassa, elke kleur stelt een artikelsoort voor, bijv. geel-sigaretten, rood-bier enz. Er wordt opgelet dat reclamespots van concurrerende groepen minstens 12 minuten uit elkaar liggen.

Ook de disothek staat op ons verlanglijstje. Bij het zien van al die duizenden platen, netjes geregistreerd op artiest en op titel, duizelt het je even.

We maken ook een opname mee. Chiel Montagne neemt met technicus Atse Veenstra (geen familie van Wietse) de herhaling van de top-twintig op. Ze hebben samen de grootste lol en even denken we dat ze maar wat aan rommelen maar het blijkt toch een heuse opname. Met ons stapt ook het Oudewaterse zangeresje Anneke Konings de opname-studio binnen, ze is met iemand van haar platenmaatschappij en ze komen zo maar even bij Chiel kijken. Ze vertelt over Knokke.

De programma's van Radio Veronica worden meestal een week van te voren opgenomen maar ook, en dat vertelt ons technicus Dick Bol wel eens eerder, zoals bijv. het programma "Muziek terwijl u werkt". Bij Veronica werken men van 's ochtends acht uur tot 's avonds acht uur in twee ploegen. De vijf opnamecellen zijn bijna konstant bezet. Er moet per werkweek vier keer twintig uur en drie keer (voor vrijdag, zaterdag en zondag) 24 uur worden opgenomen.

OOK GOEIE MORGEN

Later zien we ook Lex in actie. Tijdens de opname van zijn Lex-Harding-show rent hij af en toe de opname-studio uit om nog snel even een plaat te halen die de discotheek niet heeft afgeleverd. Gejaagd rent hij de trappen op en af om precies op tijd met de plaat, die natuurlijk weer bij Klaas Vaak lag, op zijn stoel achter de microfoon neer te ploffen.

Lex neemt de middagshow op met technicus Juul Gelijk. Juul werkt al vijf jaar bij Veronica en hij vertikt het zijn haar aan de bij Veronica algemeen geldende draaglengte aan te passen. Desondanks is het een aardige pief. Als we hem even volgen bij zijn werkzaamheden dan komen we tot de slotsom dat een technicus het zeker niet gemakkelijk heeft, hij komt af en toe handen te kort om alles er perfect op te krijgen.

Tenslotte een blik in de opnamestudio waar Klaas Vaak zij "Ook goeie morgen" maakt. Het is een vreemde gewaarwording als je hem 's middags om

drie uur geeuwend hoort zeggen "Ook goeie morgen", het is tien over half zeven.

Op de sportstoel van Henk van Dorp zit ik tegenover Lex Harding, volgens de burgelijke stand Reinhard Lodewijk den Hengst genaamd en in Boskoop vroeger algemeen bekend als Loetje of Loetepoet en voor vrienden en bekenden tegenwoordig gewoon Loe. Bij radio Veronica speelt hij ome Lex en draait plaatjes, d.w.z. hij houdt praatjes bij die plaatjes die door technici worden gedraaid en op de band vastgelegd.

jes die "het vak" in willen. Het is onmogelijk om deze verzoeken serieus te behandelen en dat doen we dan ook niet, zegt Lex, 26 jaar jong en sinds oktober 1967 werkzaam bij het station waar muziek in zit. Daarvoor zat hij een tijdje bij radio Dolfijn, via welk station zijn stem voor het eerst de lucht inging.

Aan wie of wat dacht je die eerste keer, had je een idee voor wie je zat te praten?

Lex plukt aan zijn geweldige stoffering onder zijn neus, pielt een sjekkie

Dat houden van praatjes lijkt makkelijker dan het is, disk-jockey zijn is dan ook zeker niet voor iedereen weggelegd; het is een vak.

Een vak waarvoor je na mavo niet naar een of andere speciale school kunt, er is ook geen schriftelijke cursus voor, je moet het in je hebben.

Volgens Lex heeft het veel te maken met persoonlijkheid. Techniek in dit vak is niet beslist noodzakelijk. Hoewel routine op den duur wel meetelt blijft het een kwestie van improviseren. Dagelijks komen er bij Veronica verzoeken binnen van jongens en meis-

en komt dan tot het korte maar krachtige antwoord: "Aan niemand en aan niets, ik was alleen maar doodzenuwachtig. Ik heb maar wat gezegd!"

Had je geen briefje?

"Nee, met teksten heb ik nooit gewerkt, daar heb je dan ook gelijk het verschil tussen een DJ en de radio-omroeper."

Hoeveel uur werkt Lex Harding aan zijn programma's?

Drie uur maken kost al gauw zo'n zes uur opname plus een voorbereiding, alles wordt van te voren opgenomen. Er gaat wel eens iets fout, ja, er is dan

niet altijd gelegenheid het over of beter te doen!"

Wordt je het wel eens zat al die platen?

Af en toe zelfs spuugzat, maar dat komt in elk beroep voor, in dat van jou en dat van Willem en van wie niet."

Een vraagje speciaal: Hoe gaat het nu met al die tips, vergaderen jullie daar met elkaar over, het kan toch voorkomen dat twee DJ's dezelfde plaat willen tippen?

"Wie het eerst komt wie het ....., zelf heb ik niet elke week een tip, daarin ben ik erg kieskeurig. Mijn tip moet van bijzonder gehalte zijn. Ik poog het Nederlandse publiek er gunstig mee te beïnvloeden".

Je staat bekend als een progressieve popdraaiert, ook als beatle-gek, waar gaat je belangstelling nu het meest naar uit?

De progressieve toer ligt me wel (Pink Floyd, Zappa e.d.) maar ik hou er niet van om alles in een hokje te stoppen, muziek moet gewoon lekker in de oren klinken, dan is het fijn, het heeft ook met stemmingen te maken".

Krijg je veel persoonlijke post?

"Stapels, elke dag weer, kijk maar (houdt stapel omhoog). Ik lees alles, beantwoorden dat is onbegonnen werk, verzoekjes probeer ik zoveel mogelijk in mijn programma's te behandelen.

Huwelijksaanzoeken?

"Nee... wel brieven van meisjes, die schrijven dat ze je zo aardig vinden en graag eens met je op stap zouden gaan; soms doen ze ook wel andere voorstellen. Verder krijg ik allerlei gekke dingen toegestuurd (maakt grote envelop open, kijk) hier bijv. een zak Vencodrop."

Lex krijgt nog meer!

Tijdens het interview komt een knaap binnen met een stapel platen onder de arm, waarvan hij er een paar met een zwierige beweging voor Lex' neus houdt.

"Het fenomeen "plugging", verzucht Lex. De man kent de blik die Lex trekt (zo van; waar kom je nu weer mee aan) hij komt minstens een keer per

week bij Veronica langs met platen die hij onder de DJ's uitdeelt. Lex wordt verrast met de eerste plaat van een nog onbekend duo. Niemand - ook Lex niet - heeft er ooit van gehoord. "Het is erg fijn" zegt de plugger. "Als ik tijd heb draai ik hem misschien wel" zegt Lex, "maar ik be-loof niets".

Krijg je veel platen?

"Per week zo'n vijftig singles en dan nog ongeveer tien a vijftien LP's. De platenmaatschappijen hopen dat je ze zoveel mogelijk draait, daar moeten ze het van hebben, het moet de top veertig in, maar ga er maar eens aanzitten, het is onmogelijk alle aangeboden platen te draaien, je moet rekening houden met de smaak van het publiek. Af en toe doe ik wel eens een paar serieuze pogingen in die richting".

Ben je voor Ajax of voor Feyenoord?

"Voetballen interesseert me niet, de Nederlandse ploegen mogen winnen".

Hoe zie je de toekomst van jezelf en die van Veronica?

"Over mijzelf laat ik me niet uit, die van Veronica, daar kan geen sterveling iets zinnigs over zeggen, misschien alleen premier Biesheuvel."

DE TOEKOMST VAN VERONICA

"Een insider" hierover: Volgens mij verdwijnt Veronica, het is logisch dat Lex of wie dan ook van de disk-jockey's zich daarover niet uitlaat.

Het is net als met de dood, onvermijdelijk, iedereen weet het, maar men praat er (liever) niet over. De toekomst van de DJ's is zeker niet somber, ze genieten van een grote bekendheid en kunnen overal aan de slag. Velen zullen er om rouwen als Veronica verdwijnt, er is echter geen alternatief.

Voorlopig blijven we maar hopen, en dat doet leven.

FANCLUB MOUTH & McNEAL

Naast de vele fanclubs waarmee wij een uitwisseling van fanbladen onderhouden is er weer één bijgekomen, namelijk de fanclub van Mouth & McNeal, Klaverweg 5 in Zaandam. April j.l. verscheen het eerste fanblad van deze nog jonge fanclub. Met Sjoukje en Big Mouth stijgend in de Amerikaanse Top-100 zal hun Hollandse fanclub zeker nog veel groter worden!

BEACH BOYS APPRECIATION SOCIETY

Een mond vol, maar het is gewoon de Nederlandse Beach Boys Fanclub, gevestigd in Utrecht aan de Merwedekade 205 om helemaal compleet te zijn. Deze fanclub geeft iedere maand het blad "Friends" uit, waarin je erg veel dokumantatie betreffende de Beach Boys kunt vinden. Beach Boys-fans kunnen er hun hart aan ophalen!

VAYA CON DIOS

VAYA CON DIOS MY DARLING
VAYA CON DIOS MY LOVE

NOW THE HACIENDA'S DARK THE TOWN IS SLEEPING
NOW THE TIME HAS COME TO PART THE TIME FOR WEEPING
VAYA CON DIOS MY DARLING
VAYA CON DIOS MY LOVE

NOW THE MISSIONBELLS ARE SOFTLY RINGING
IF YOU LISTEN WITH YOUR HEART YOU'LL HEAR THEM SINGING
VAYA CON DIOS MY DARLING
VAYA CON DIOS MY LOVE

WHERE EVER YOU MAY BE I'LL BE BESIDE YOU
ALTHOUGH YOU'RE MANY MILLION DREAMS AWAY
EACH NIGHT I'LL SAY A PRAY'R, A PRAY'R TO GUIDE YOU
HASTEN EV'RY LONELY HOUR OF EV'RY LONELY DAY

NOW THE DAWN IS BREAKING THRO'A GRAY TOMORROW
BUT THE MEMORIES WE SHARE ARE THERE TO BORROW
VAYA CON DIOS MY DARLING
VAYA CON DIOS MY LOVE

Nederland telt heel wat popgroepen, beroemde, minder bekende en plaatselijk bekende orkestjes. Een van de opvallendste van al die groepen is Dizzy Men's Band, een helemaal te maff zeven-tal waar manager Jaap Buys af en toe heel wat mee heeft te stellen. Voor 'Dizzy' is niets te dol, je lacht je krom met het stel. Ze weten van gekkigheid soms niet wat ze moeten doen. Niet alleen in het dagelijks leven zijn ze zo, maar ook op de buhne. "Je moet eens wat aan 'Dizzy' doen, want heel veel Catsfans gaan naar die groep toe als ze niet naar de Cats kunnen", zegt Jaap, wanneer we hem na verloop van enige maanden in Volendam weer eens tegen komen. Een belofte tegenover het "Buys-syndicaat" (Jan, Jaap en Larry) lossen we graag in, vandaar dit stukje over zeven muzikale clowns.

De Dizzy Men's Band bestaat uit zanger Jacques Kroes, bassist Dick Buysman, sologitarist Dick van der Horst, saxofonist Klaas Versteeg, drummer Joop Trom en Herman Smak tenslotte speelt keyboards en af en toe bas.

DIZZY MEN'S BAND GOED GEK

Niets is 'Dizzy' te dol, schreven we hierboven. Een mooi voorbeeldje daarvan is bv. de hoes van de LP "Luctor et Emergo", waarop de zeven groepsleden veertien billen laten zien. Ze wijden er zelfs een nummer aan op de LP Facts: "Concert voor veertien billen"..... Dizzy Men's Band inclusief Jaap Buys verleenden graag hun medewerking aan een filmpje over de smokkel van hagel-slag, wat in bedoeld filmpje moest overkomen als een "verdovend middel". Het filmpje was te zien in het nieuwe TV-programma "Popzien".

Fanclub:
Balistraat 30, Leeuwarden.

SOMS OOK MUZIEK

Bij dit alles zou je misschien gaan denken dat de Dizzy Men's Band alleen maar leeft voor de lol. Nou, niets is minder waar, want er wordt ook weleens muziek gemaakt! "Dizzy" maakte een aantal singles waarvan er een heel grote hit werd: "Matter of facts". Bovendien hebben ze twee LP's op hun naam staan.

De Dizzy Men's Band werd in het voorjaar van 1970 geformeerd. Na een tijdje repeteren volgden zaaloptredens, niet alleen in Nederland, maar ook in Frankrijk, Zweden, Polen en niet te vergeten België. Toen "Dizzy" tegen producer Richard de Bois aanliep, gingen de deuren van de opnamestudio's maar al te graag open voor de 7-mans formatie die nooit een wijziging in de bezetting heeft gekend. De eerste single werd "Tell me it's alright". Hoewel deze plaat de hitlijsten niet haalde, bewees de Dizzy Men's Band ermee over een eigen en volwassen sound te beschikken.

ERKENNING

De erkenning, waarop de groep door adembenemende "Live-optredens" recht begon te krijgen, kwam met de tweede single "Tickatoo", in tegenstelling tot de rest van het repertoire - dat de groep zelf schrijft - van de kommersjele hand van Richard de Bois. "Tickatoo" werd een hit. En pas met een hit op je naam kun je proberen het publiek echt goed werk voor te zetten. Dat gebeurde in de vorm van

plaat nummer drie: "Young love"/"Pearly queen". Haalde "Tickatoo" de Top-tien in Nederland en België, "Young love" oogste bewondering in het kleine wereldje van de kritiese platenkoper.

Zoals gezegd heeft "Dizzy" twee LP's op haar naam staan. De eerste verscheen eind 1970 en heette "Dizzy to Tickatoo". Lekker kommersjele nummertjes a la "Tickatoo" werden erop met het grootste gemak afgewisseld door afschuwelijk knappe composities.

De tweede "Dizzy"-langspeler verscheen eind vorig jaar en heette "Luctor et Emergo". Hierop staat een prachtige uitvoering van het Beatnummer "Eleanor rigby". In dezelfde tijd dat deze LP werd uitgebracht had de Dizzy Men's Band haar grootste hit tot nu toe: "Matter of facts" stond wekenlang in de Top-tien genoteerd.

HARVEST

De nieuwste single van de Dizzy Men's Band heet "Jumbo". Deze plaat is uitgebracht op het beroemde Harvest-label, wat in Nederland wordt vertegenwoordigd door Bovema/EMI. Vele noemen deze produktie de beste die ooit op Nederlandse bodem is gemaakt. Of dat nu zo is of niet, felt is, dat "Jumbo" een plaat is, die zonder kleerscheuren de vergelijking met de beste buitenlandse produkties kan doorstaan. Het zal niet lang meer duren of de Dizzy Men's Band zal een internationale "break-out" gaan maken. Met een dergelijk impact is dat een heel natuurlijke zaak.

HANS VAN DER WERELD

Haal een juke-box op je kamer

ROB KAT

Veel mensen bezitten honderden 45-toerenplaten en hoe meer ze er hebben, hoe minder ze ze draaien, omdat dat zo'n gedonder geeft. Nietwaar? Net dat ene plaatje dat je horen wilt, zit ergens midden in de stapel en als je hem gevonden hebt, dondert de hele stapel om. En als je alles gaat opruimen, moet je elk plaatje weer in de juiste hoes doen, maar meestal slingert de hele hap een weekje rond en komt onder het stof te zitten (en krassen).

Waarom zou je eigenlijk geen juke-box kopen? In een juke-box stop je honderd of meer singles en epees, je maakt keurige strookjes en ze zijn uitstekend en systematisch opgeborgen, en tevens stofvrij en als een bepaald nummer wilt horen druk je gewoon een knop in.

Is een juke-box duur?

Nee hoor. De grote juke-box fabrikanten maken de laatste tijd alleen nog maar kleine, verchroomde, ongezeilde kastjes, omdat de caféhouders dat nou eenmaal graag willen i.v.m. de beschikbare ruimte.

En die grote, die ze vroeger hadden, zijn nu voor een ieder die dat wil, te koop. Die grote zijn trouwens het aardigst; er zit vaak een bende tierelantijnen aan, veel knopjes en veel licht (neonbuizen). Die neonbuizen beschilder je onmiddellijk met paarse, rode en donkerblauwe plakkaatverf; dat staat metaal meteen al veel aardiger. Je stopt er je platen in (en dubbeltjes, kwartjes of guldens natuurlijk!) en je bent in één keer van alle draai-ellende af.

Hoe kom je aan zo'n juke-box?

In het telefoonboek onder „Automatenhandel” kijken en gewoon opbellen. Je kunt ook eens zo'n reparatiewerkplaats binnenwandelen en je ogen uitkijken wat er zoal te koop is op dat gebied! Misschien zie je wel een ouderwetse fruitautomaat of een Flipper-machine of een Bally-hole. Want op veel plaatsen in ons nette Landje heerst momenteel een algeheel gokverbod en dat wil zeggen dat speelautomaten vaak te kust en te keur te koop zijn voor zachte redelijke prijsjes.

Dat even terzijde, want we hebben het over jukeboxen. Hoe groter, hoe mooier, dacht men vroeger en juke-boxen vindt je dan ook in de meest ontzettende afmetingen. Dat is helemaal niet erg, want al neemt hij dan op jouw kamer wat plaats in, dat valt trouwens best mee hoor! Je kunt er allerlei dingen bovenop zetten of er een bar in bouwen of weet ik wat nog meer.

In cafés in het Zuiden des Lands staan ze ook nog wel te koop en anders is er nog het juke-boxvakblad „Horecanieuws”. Drie à vierhonderd gulden is normaal voor een gebruikte juke-box, als hij het helemaal doet. Seeburg, Wurlitzer, Tonomat zijn bekende merken. Goedkoper kan ook; als bijvoorbeeld der versterker eruit of stuk is (je sluit dan gewoon je versterker op de in de juke-box gebouwde pick-up aan). Het mechaniek moet wel goed zijn natuurlijk, en daar gaat ook zelden iets aan stuk, omdat alles professioneel is uitgevoerd, zeker 10 maal zo solide als de gewone huis-, tuin- en keukenapparaten.

Wat zijn de voordelen van een juke-box?

100 of meer 45-toerenplaten zijn stof-, krasvrij en onmiddellijk speelklaar opgeborgen; geen gedonder meer met platen opzetten; druk op de knop als je iets bepaalds wilt horen; handig spaarsysteem; dubbeltjes en kwartjes veilig achter slot en grendel. Eénmaal per maand oogsten en je kunt onmiddellijk nieuwe platen kopen (dat gaat ongemerkt, weet-je-wel?) (Je kunt ook een

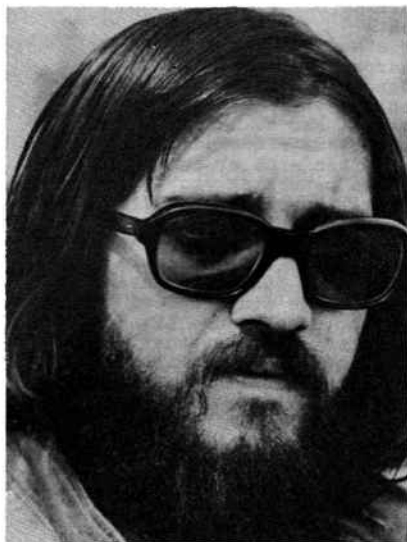

drukknopje maken zodat er geen geld in hoeft); als je de aanwezige lampen in het apparaat in goeie kleuren schildert, heb je een eigen psychedelische show op je kamer; stroomverbruik niet meer dan een gewone pick-up en versterker (die je onmiddellijk kunt verkopen, omdat in de juke-box waarschijnlijk een professionele installatie zit!); een juke-box „onthoudt” tweehonderd of meer plaatkanten en speelt ze ook zonder mankeren (mooi voor feesten!); een juke-box is „intelligenter” dan een wisselaar, want een wisselaar speelt alles achter elkaar zonder keuzemogelijkheid en een juke-box speelt ze door elkaar en meermalen achter elkaar als je dat wilt en bovendien meer dan een wisselaar kan; mechaniek van een juke-box is zéér solide, kan nauwelijks kapot; juke-boxen staan op wielen en zijn gemakkelijk te verplaatsen; alles in één kast, geen snoeren, stekkers, brom of andere ellende; je kunt je eigen pick-up op de juke-box aansluiten voor 33-toerenplaten; een beetje redelijke pick-up en versterker kost toch al gauw f 400,-. Voor minder geld heb je iets professioneels en bovendien een kanjer van een luidspreker (die natuurlijk ook zacht kan luidspreeken!).

Kortom waarom zou je het niet doen? Je moet natuurlijk wel zoeken en niet meteen de moed opgeven als je de prijzen hoort. Want (tussen ons, hoor) ze vragen maar wat voor die ouwe dingen, maar ze kunnen ze aan de straatstenen niet kwijt, omdat de caféhouders persé die onpersoonlijke verchroomde kleintjes willen. Denk er eens over na!

NIEUWE ELPEE'S

FERRE GRIGNARD
Ferre Grignard

Hits maakt hij niet meer, soms verschijnt er eens een single van hem. Daar moet je dan goed naar zoeken want anders vindt je ook die niet eens. Onlangs hadden we een interview met d'n Ferre en hij vertelde ons toen over zijn nieuwe LP. De andere week waren we in Brussel en toen hebben we naarstig naar die nieuwe Ferre-langspeler gezocht. Gevonden hebben we hem 66k! Lees hieronder onze bevindingen.

De nieuwe LP van Ferre Grignard wijkt geheel af van wat we van hem gewend zijn: geen songs meer in de geest van "Ring, ring, I've got to sing", om deze Grignard-traditional nog maar eens bij de kop te vatten. Ferre gaat tegenwoordig meer op de Countrytoer, een geluid wat al enigszins te bespeuren was op oudere singles als "Close your nose... if" en "Old Joe Clark". In vergelijking met Ferre's vorige LP "Captain Disaster" voert hij zijn country-liefde verder door.

Zoals bij Grignard gebruikelijk zijn zijn songs allemaal eigen werk, al werd hij wel bijgestaan door Josef Hermans en M. Overkom. Prettig is dat op de hoes van deze derde Grignard-LP ook de teksten staan afgedrukt. D'n Ferre zingt namelijk nogal eens binnensmonds en is dan totaal niet te verstaan. Zo af en toe slikt hij hele woorden in en probeer dan maar eens te begrijpen waar de Vlaamse troubadour het over heeft!

Hoogtepunt van de plaat is het ruim negen minuten durende "Be my guest Lord". Heel integer, snikkend, huilend en smekend brengt Ferre deze kompositie die ondersteund wordt door een lekker basritme wat gedurende de volle tien minuten hetzelfde klinkt. We zijn blij met deze nieuwe Grignard-LP. Het is er één van een groot gehalte. Ferre Grignard zou eigenlijk méér waardering moeten krijgen dan wij zo tijdens zijn optreden zagen. Als er honderd mensen waren was het véél. Te gek, voor zo'n vogel als Ferre...!

Motors Disques MT 44011

ELVIS AS RECORDED AT
MADISON SQUARE GARDEN

Elvis Presley

Er verschijnen de laatste tijd LP's van Elvis aan de lopende band, telkens nieuwe langspelers die nogal veel op elkaar lijken omdat ze vaak live zijn opgenomen en dan veelal dezelfde nummers laten horen. Zo ook deze plaat: het bekende Elviswerk zoals "That's all right", "All shook up", "Love me tender", "Hound dog" etc. Sinds een paar jaar toert de nu 37-jarige Presley weer regelmatig door zijn vaderland. Tijdens dergelijke trips zijn al diverse live LP's opgenomen. Deze laatste plaat,

opgenomen in Madison Square Garden, is helaas veel minder van klasse dan bijv. de LP "On stage". Dat was een plaat met veel sfeer. De plaat, die opgenomen werd in Madison laat ons een Elvis horen die er af en toe maar slordig op los zingt. Alle 21 nummers worden snel afgeraffeld en dat is jammer. Neem nou bijvoorbeeld "Polk Salad Annie". Dat staat ook op "On stage", maar dan klinkt het heel wat fijner. De Elvis-uitvoering van "You've lost that lovin' feelin'" is ook al niet wat het zijn kan. Op de tweede kant hoor je eerst "The impossible dream" en daarna introduceert Elvis alle musici van zijn groep bij het publiek. Daarna horen we weer een "gouwe ouwe", en wel "Hound dog". Elvis probeert het publiek te pesten door het introetje een paar keer zeer sloom te zingen, waarna plotseling "Hound dog" 'op volle kracht' losbarst. Na uitvoering van "Hound dog" het beste wat Elvis ooit op de plaat zette, voor mij dan althans, "Suspicious minds". Hoewel, op Elvis'dubbel-LP "In person at the International Hotel" klinkt het beter, voller. Een rustig werkje is "For the good times" en mier- en mierzoet is "American Trilogy". Het lijkt wel een kerstliedje! Een paar hoge gillars, die nergens op slaan, worden door het vrouwvolk in de zaal hogelijk gewaardeerd, zoals blijkt uit hun instemmend gejuich. "Funny how time slips away", "I can't stop living you" en "Can't help falling in love" zijn de laatste drie nummers. De laatste twee kennen we ook al van andere Elvis-platen. Alles bij elkaar is deze nieuwe Elvis-LP helaas niets bijzonders geworden. Weinig nieuws. Als sommige songs met wat meer zorg zouden zijn uitgevoerd had de plaat misschien nog wel leuk geweest. Nu zullen hoogstwaarschijnlijk alleen Elvis-fanatici hem kopen. Voor anderen is ie - mogelijk - oervervelend! Jammer.

RCA SF 8296

HvdW

IN CONCERT WITH THE
EDMONTON SYMPHONY ORCHESTRA
Procol Harum

Sinds lange tijd had Procol Harum een grote hit: "Conquistador". Een fantastische kompositie van Gary Brooker en Keith Reid, twee leden van Procol Harum. "Conquistador" heeft iets weg van de Moody Blues, vinden we, maar dat zal wel komen door het geluid van het Edmonton Symphony Orchestra, waarin we misschien iets van de Mellotron van de Moodies herkennen. Maar goed, de LP dus. Dit album is het eerste dat Procol Harum opnam samen met een symphony-orkest. Het betekent het debuut van de nieuwe gitarist Dave Ball en bassist Alan Cartwright, die juist in de groep werden opgenomen voordat aan de twaalfde Amerikaanse toernee begonnen werd. Tij-

dens deze toer werd ook deze LP opgenomen, op 18 november 1971 in Edmonton, Alberta, Canada. De plaat bevat vijf nummers. Kant 1 opent met het reeds bekende "Conquistador", gevolgd door "Whaling stories", "A salty dog" (ook overbekend) en "All this and more", allemaal composities van het duo Brooker/Reid. Op kant 2 horen we het 19:11 durende "In held 't was in I", wat uit vijf delen bestaat. Dit is een prachtig stuk muziek. Misschien niet helemaal origineel maar wel erg fijn om naar te luisteren.
Chrysalis 50062-93384

THE BEST OF BONNIE Bonnie St. Claire

Bonnie St. Claire is een Nederlandse zangeres die zo af en toe huizenhoog op de hitparade komt. Denk in dit verband maar eens aan "I won't stand between them", "Marley purt drive" en "Manana, manana". Ze is al een jaar of vijf bezig aan haar carrière en maakte een aantal singles. Pas nu is er een LP van haar uitgebracht: "The best of Bonnie". Daarop staan zo'n beetje al haar hits, aangevuld met wat b-kantjes. Peter Koelwijn ontdekte Bonnie St. Claire. Niet haar eigen naam want die luidt Bonnie Swart. Huizenhoog werd er opgegeven over haar vocale capaciteiten. "Tame me tiger" - haar eerste plaatje - werd aardig verkocht, maar een hit werd het niet. Na nog een paar Duitstalige singles kwam "I won't stand between them" en die was wel raak. In oktober van het vorig jaar ging Bonnie naar Tokio waar ze mee deed aan het World Pop Festival. Ze nam het liedje "Planet of love" van de Canadese komponist Sanford Alexander mee, waarmee ze ook won. Dat leverde haar de Award for Outstanding Artist op. Bonnie St. Claire - die in Amsterdam-Osdorp in een flat woont - treedt tegenwoordig op met Unit Gloria, die als haar vaste begeleidingsgroep fungeert, sinds Robert Long aan een solo-carrière werkt. De LP is een "must" voor Bonnie-fans en dat zijn er - gezien de

platenverkoop - nogal wat!
Philips 6410 050

HvdW.

"CARGO" Cargo

Iedereen kent ongetwijfeld de vroegere formatie De Maskers. Die ging na jarenlang tegen de top aangeleund te hebben ten onder. Uit de resten van de groep verrees een nieuwe groep, September genaamd. Na diverse wisselingen in de bezetting en een aantal redelijke singles horen we daar ook niets meer van. Wat blijkt nu? Ze hebben hun naam veranderd en noemen zich nu Cargo. Dat is ook de titel van hun eerste LP. Daarop vier instrumentale nummers: "Sail inside", "Cross talking", "Finding out" en "Summerfair". Allemaal eigen werk ook, natuurlijk. De groepsleden - Jan en Adri de Hont en Dennis Whitbread en Wim de Vries zijn vaklui (tenslotte hebben ze allemaal in diverse groepen een jarenlange ervaring opgedaan) en hun langspeler mag er ten zeerste zijn. Lekkere relaxte muziek, af en toe wat Brainboxachtig, gitaarsolo's, "borrelgeluidjes" etc. Commercieel is het allerm minst. Je moet er gewoon naar luisteren. Of ze onder de naam "Cargo" door zullen breken...? Ik weet het echt niet! Afwachten maar. Al zou dat door deze LP best eens kunnen gebeuren.
Harvest 50052-24582

HvdW.

TOGETHER Golden Earring

Toen de Golden Earring een paar maanden geleden uit handen van Barry Hulshof twee gouden LP's ontving, werd tevens de nieuwe - en achtste - langspeler ten doop gehouden. Hij heet "Together". Aanvankelijk zou het "Cheeze" zijn, maar bij nader

inzien vond men "Together" toch beter. Er waren al zo'n 30.000 labels gedrukt met daarop "Cheeze". Deze werden onbruikbaar toen men koos voor de andere naam. Frits van Swoll maakte een serie prachtige dia's van de Golden Earring en als je die kleurenprenten ziet begrijp je meteen waarom de nieuwe Golden Earring LP "Together" moest heten. Er staan acht nummers op de plaat. Daaronder is het populaire "Jangalene", wat de groep al jarenlang tijdens life-optredens speelt. Pas nu hebben ze besloten het maar eens op de plaat te zetten - na er een geheel nieuwe bewerking van te hebben gemaakt, overigens. Baary Hay schreef "Cruisin" Southern Germany", een interessant nummer van een toerimpressie door Duitsland. Natuurlijk staat ook het laatste singlesucces "Buddy Joe" op deze nieuwe LP. Het beste nummer van "Together" vind ik "From heaven, from hell", maar ook "Brother wind" is niet te versmaden. Rinus Gerritsen is er ditmaal helemaal niet aan te pas gekomen als komponist. Naast de bijdrage van Barry tekende George voor alle composities, daarmee nog eens onderstrepend dat hij een uitermate begaafd komponist is. "Together" werd opgenomen in de Islands Studio's in Londen, gedurende de eerste twee weken van maart van dit jaar. Soundengineer was Frank Ouwen. We voorspellen ook voor "Together" binnen niet al te lange tijd een gouden plaat.
Polydor 2925 009

C(I)atspraak

TWEEMAANDELIJKE UITGAVE VAN
FANCLUB "THE CATS CLAN"

PRESIDENT: ERIC JAAP IZAKS
REDAKTIE: HANS VAN DER WERELD
ADMINISTRATIE: TINEKE IZAKS
REDAKTIE EN ADMINISTRATIE:
OUDHEUSDENSTRAAT 18
BADHOEVEDORP
ABONNEMENTSPRIJZEN:
NEDERLAND f 7,50 per jaar
BELGIË 110 Fr. per jaar
GIRONUMMER: 1261713 I.n.v.
E.J. IZAKS TE BADHOEVEDORP

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

DE TELEGRAAF
NIEUWE REVUE
JAN SCHILDER
HENK MUHREN
MARJA DE ZEEUW
ARTONE/CBS
HANS DUIN
TON VAN BEMMEL
WILLEM KRUISWIJK
JAAP BUYS
ROB KAT
VERA SCHOKKER
IRIS WALSTRA

FOTO'S:
BOEKINGSKANTOOR "VOLENDAM"
JEAN PIERRE LELIOR
RUUD VAN DER LINDEN
PHONOGRAM
ARTONE/CBS
BOVEMA/EMI
TON VAN BEMMEL
HANS VAN DER WERELD
JOSEF SINKE
HENK MUHREN
CNR
INELCO HOLLAND NV

cats in't nieuw

vervolg
signed by the cats

Op zaterdagavond 18 november zag ik in Treslong te Hillegom voor de eerste maal The Cats in hun nieuwe bezetting. Verbaasd heb ik staan kijken, want wat was het geval? Ik kon The Cats haast niet meer terug! Niet alleen omdat er "een nieuwe" tussen stond, maar het feit dat de sfeer in de groep zo geweldig goed was. Alle vijf The Cats stonden te lachen en te springen en zelfs Jaap, die toch over het algemeen vrij stil is, kon niet rustig op zijn plaats blijven staan. Piet Veerman wist van gekigheid niet meer wat ie moest doen. Hij stond zelfs een keer boven op een stoel te spelen! Op een gegeven moment zei hij, toen er een nieuw nummer gespeeld zou gaan worden:

"Kunnen we, Muhren?" En dat op een prachtig toontje! Piet Keizer stond te zingen alsof hij al jarenlang deel uitmaakt van The Cats, terwijl Arnold op een geestige manier de aankondigingen deed. De andere dag was ik in Volendam en vertelde Arnold's vrouw dat Arnold in een zeer goede bui was thuisgekomen omdat het optreden zo erg goed verlopen was. Met het bovenstaande wil ik maar zeggen: de sfeer in The Cats is momenteel meer dan geweldig! Laten we hopen dat het zo blijft en dat vooral de presentatie op de buhne in het vervolg zo spontaan en vrolijk zal verlopen. Het werkt aanstekelijk!

HvdW.

The Cats bestaan uit vijf man, deze jongens kunnen er wat van. Ze weten met hun instrumenten om te gaan als ze op de planken staan. Piet komt met zijn gitaar en zijn stem boven alles uit, wat beloond wordt met hard gejuich en gefluit. Ze hebben een toffe manager waar je gezellig mee kunt praten. En bij alles Cats zie je een wand vol gouden platen. Ik hoop dat hun sukses door mag gaan, en dat ze nog lange tijd mogen bestaan.

VERA SCHOKKER

DE EERSTE HITS VAN VERONICA 538

538 is de nieuwe golflengte voor een sterkere zender van ons aller Radio Veronica. Op het moment dat deze nieuwe golflengte in gebruik werd genomen onder het motto "met volle kracht - Veronica 538", kwam Bovema met een eensluidende LP op de markt met alle hits welke op dat moment in de Top-40 of Tipparade vertoefden. In navolging op de geweldige recente successen als "Summerhits" en "Op losse groeven", werd ook deze LP in een prijsklasse uitgebracht, die voor iedere beurs aantrekkelijk is: f 10,-. Er staan een paar interessante nummers op: The Cats met "Vaya con dios", Jen Rog met "Devilish Mary", en Hurricaen Smith met "Who was it?", om er maar een paar te noemen. Een pracht van een plaat die je gehoord en minstens gekocht moet hebben!

Roadmanager Henk Mühren, bedankt voor je medewerking. Hij stelde ons in staat een paar foto's te publiceren van Piet Keizer's eerste optreden als zanger van The Cats.

Geboren:

Een dochter voor onze vroegere medewerkster Jetty Vlaar werd op 5 september geboren. Het kind luistert naar de naam Joyce. Jetty, getrouwd met een politiemann, woont op Marken.

De Cats-LP "What a crazy life", waarop een aantal oude nummers staan, staat op de 2e plaats van de Delta Top-40. Deze Top-40 bestaat uitsluitend uit LP's.

een fijne song, met een lekker tempootje. Ja, dit zie ik wel zitten. Zoals op de twee vorige LP's al gewoonte werd, zorgt ook Piet weer voor een "uitsmijter van hoog gehalte". Dit keer is het "Dreams", waarin Piet erover droomt dat hij graag op een ster zou willen zitten en een keer in de zee zou willen zitten. Hij zingt ook dat hij graag vleugels zou willen hebben om te vliegen. "Dreams" begint met het kabbelen van de IJsselmeergolfjes tegen de dijk van Volendam; het werd opgenomen in het fameuze dorp van herkomst van The Cats. Tussen het geluid van de golven en de meeuwen rijst het prachtige geluid op van een Spaanse gitaar. Voor mij is "Dreams" het meest volmaakte nummer van de hele LP.

Resumerend kan ik zeggen dat de nieuwe LP van The Cats heel goed is, enkele uitzonderingen daargelaten. Jammer vind ik het bijv. dat er slechts tien nummers op staan en dat daarvan al twee bekend zijn: "Let's dance" en de B-kant van de nieuwste single, "How did you feel". Ook op deze plaat spelen weer een aantal gasten mee: Louis Debij, Louis de Lussanet, Hans Hollestelle, Frank Noya, Frans den Doolaard, Jan de Hont, Jaap Dekker, Lia de Vries en de gezusters Paay. Ze staan keurig op de hoes en binnenhoes vermeldt, maar ik had liever gezien dat er op de ook met de teksten versierde binnenhoes de bezetting van ieder nummer had gestaan. Ik weet best dat Piet heel goed gitaar kan spelen, maar wie zegt mij dat het in "Dreams" bijv. niet Jan de Hont is? Misschien is dit een tip voor Bovema om hier bij de volgende LP rekening mee te houden. Zoals bij elke Catsplaat tekenden ook nu weer Klaas Leijen en Wim Jongbloed voor de produktie en de arrangementen.

HANS VAN DER WERELD

Imperial 5C056-24756

Cats

